

Goddelijke

genade

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook IK zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

- 7057 "De deemoedige schenk Ik Mijn genade"
- 1023 Wat is genade?
- 6831 Wat zijn "genademiddelen"?
- 4813 De mate van genade is onbegrensd - Geen bevoorrechtiging van de enkeling
- 4949 De doeltreffendheid van de genade is afhankelijk van de wil van de mens
- 1937 Wil - Genade (Tegenwerping Filippenzen 2 : 13)
- 1939 Inzien - Willen - Genade (aanvulling op BD nr. 1937)
- 2468 Wil en genade (Wat is het eerste?)
- 8969 Is de wil het eerste of de genade?
- 6096 Aards bestaan, daad van genade - Terugkeer naar God
- 3266 Geestelijke wedergeboorte - Genade
- 5248 De genade van de innerlijke verlichting
- 8867 De overgrote genade van God is Zijn toespreken
- 5104 Gods Woord is de doeltreffendste genadegave
- 7919 Betekenis van de genadegave - Het schenken van kracht
- 2101 De genaden van het verlossingswerk
- 3445 "Wie in Mij gelooft" - Genade van het verlossingswerk
- 7033 De belangrijkste genade van het verlossingswerk: versterking van de wil
- 6383 Het benutten van de genaden van het verlossingswerk
- 5803 De beleving van Saulus - Genade
- 2488 Geschillen van het leven zijn genade
- 4117 Groot leed - Grote genade
- 3169 Voortijdig sterven, de laatste genade
- 2450 Verwerven van genaden in het hiernamaals - Werkzaamheid in lichtsferen
- 4887 Het berouw van de zielen die Goddelijke genadegaven afwezen
- 2369 Einde van de tijd van genade - Zwaarste leed
- 4966 De kracht van het geloof is genade, die echter pas werkzaam wordt door de wil
- 7821 God stelt vergrote genaden tegenover het werkzaam zijn van de tegenstander
- 4715 Een buitengewone genadegave verplicht tot het doorgeven ervan
- 2136 "De mens is tot niets in staat zonder goddelijke genade" - Gevaar

- 1807 Om goddelijke genade moet worden gebeden - Niet willekeurig - Predestinatie
- 3714 Gebed om genade en kracht
- 4956 Het afwijzen van de genadegave van God - Duisternis
- 8752 Gelukzaligheid uit genaden
- 7230 Het benutten van de genaden

BD.7057

6 maart 1958

"De deemoedige schenk Ik Mijn genade"

Mijn Geest is machtig in de zwakke. Maar dat wil niet zeggen dat het geloof van de mens zwak mag zijn, het gaat veeleer alleen om de deemoed van het hart, dat de mens inziet en voor Mij belijdt, dat hij zwak en onwaardig is, en dat hij Mij om genade vraagt, die Ik hem dan ook rijkelijk doe toevloeien.

Mijn Geest kan alleen werken in een waarachtig deemoedige mens, want deze geeft zich totaal over aan Mij, hij vraagt niets voor zichzelf, maar laat het aan Mij over wat Ik hem schenk. En een waarachtig deemoedige mens zal ook rijk met genaden worden gezegend. Hij zal deze benutten en hij zal ook innerlijk worden aangedreven werkzaam te zijn in de liefde, omdat dit het begeleidingsverschijnsel is van de ware deemoed dat de liefde in het hart voor Mij en voor de naaste ontbrandt. Een deemoedig mens heeft zich al bevrijd van de heerschappij van Mijn tegenstander, wiens oereigenschap de hoogmoed is. Dus is ook het dichter bij Mij komen voor hem alleen waard om naar te streven en een dergelijk verlangen, wordt ook Mijnerzijds ondersteund, anders gezegd: De Geestvonk in de mens streeft naar de vereniging met zijn Vadergeest van eeuwigheid en dus kan Ik Mijn Geest ook uitgieten over hem.

Maar nooit kan Mijn Geest daar werken waar nog het kenmerk van Mijn tegenstander, de hoogmoed, is aan te treffen. Want dan zou dat als het ware een samenwerking zijn van Mij met hem. De mens moet zijn binnengegaan in de deemoed, voordat Ik werkzaam in hem kan worden. Maar wat is onder ware deemoed te verstaan?

Geen mens hoeft openlijk de ware deemoed te laten zien door uiterlijke gebaren, door gelaatsuitdrukkingen of 'n uiterlijk gedrag tegenover de medemens. Ik kijk alleen naar de deemoed van het hart, naar het innerlijk toegeven van zwakheid en zondigheid, naar het inzien van de onwaardigheid van het geschapen wezen tegenover zijn God en Schepper, en dus ook naar het bekennen van zijn schuld door de vroegere zonde van afval. Eens waren alle wezens wel evenbeelden van Mij, die in stralende schoonheid, ook Mij Zelf als hun Schepper, blij maakten. Maar ze bleven niet wat ze waren, hun hele wezen veranderde in het tegendeel en in deze toestand konden ze zich niet meer staande houden voor Mijn Ogen. Maar in hun verblinding wierpen ze zich op als hoger dan Ik, omdat ze het wezen van Mijn tegenstander hadden aangenomen, die vol hoogmoed was.

De terugkeer naar Mij is daarom niet eerder mogelijk dan tot het wezen zijn hoogmoed heeft afgelegd, tot het hem heeft veranderd tot diepste deemoed, tot het zijn grote verdorvenheid en de verre verwijdering van Mij inziet en nu verlangend de handen naar Mij uitstrekt om erbarmen. Dan zal Ik waarlijk niet lang talmen, Ik zal zijn handen vastpakken en het wezen naar Me toe trekken, want in zijn deemoed wordt het tot Mijn kind dat door de Vader liefdevol aan Zijn hart wordt getrokken en dat Hij nu ook overstelpt met bewijzen van Zijn Liefde, met genaden in overvloed en dat Hij nu ook weer kan aanstralen met Zijn Geest. En nu zal ook de kracht van de Geest duidelijk aan het licht komen, de mens zal gaven vertonen die schijnbaar bovennatuurlijk zijn maar die eigenlijk alleen die eigenschappen zijn die het wezen in het allereerste begin bezat, zonder welke een volmaakt wezen niet te denken is, de mens zal vol licht en kracht zijn dat wil zeggen: over een ongewoon weten beschikken en ook over vermogens die anders een mens niet eigen zijn. Maar hij zal ook, ondanks zijn nu duidelijk zichtbare band met God, tot in het diepst deemoedig blijven, want de deemoed is een van de goddelijke eigenschappen die alleen door de afval omsloeg in het tegendeel.

En zo zult u, mensen ook steeds naar de ware deemoed moeten streven, als u wilt dat Mijn Geest werkzaam zal worden in u, want wie nog een vonkje hoogmoed in zich draagt, die heeft zich nog niet losgemaakt van Mijn tegenstander en diens voortdurende inspanning zal het zijn, hem verder in zijn ketenen te houden. En de wereld biedt hem daartoe vele mogelijkheden, zodat de mens steeds meer roem en eer zoekt en op alles neerziet wat klein en gering is. Maar dit is ook een zeker bewijs van zijn toebehoren aan de tegenstander, dat u, mensen niet buiten beschouwing zult moeten laten en u moet hoeden voor een dergelijk innerlijke gezindheid, die waarlijk nog ver verwijderd is van ware deemoed. Maar wilt u dat Ik Zelf invloed in u zal hebben, dan zal u zich ook bewust moeten zijn van uw zwakheid, want alleen de deemoedige schenk Ik Mijn genade.

Amen

BD.1023

25 juli 1939

Wat is genade?

Begeer de goddelijke genade en het leven zal u vervulling opleveren. Want uw ziel en geest zullen rijp worden en u zult het aardse leven niet nutteloos hebben geleefd. En zij, die de goddelijke genade hebben, zijn onvergelijkelijk rijk te noemen, ofschoon hun aardse leven zeer veel ontberingen kent. Want wat hun

ontbreekt voor het welzijn van hun lichaam, is hun veelvoudig aangeboden voor de ziel. Het is onnoemelijk waardevol, zich onder de goddelijke bescherming staand te weten. En wie in de genade leeft, die behoedt de Heer voor elk gevaar voor zijn ziel. En elk genadegeschenk vergroot het prestatievermogen van de ziel van de mens en brengt de ziel dichter bij het doel: de vereniging met haar Geest uit God. Hoe onuitsprekelijk arm daarentegen is de mens die denkt het te kunnen stellen zonder goddelijke genade. Zijn leven is in geestelijk opzicht leeg en hij gaat steeds over vlakke grond, maar klimt nooit opwaarts. Want de goddelijke genade is immers het toonbeeld van de goddelijke leiding.

Wie om genade bidt, zal daar niet zonder worden gelaten. En goddelijke genade ontvangen betekent, van elke eigen verantwoording ontheven te zijn. Want de Heer Zelf neemt Zijn mensenkind aan de hand en leidt het, omdat het te kennen heeft gegeven naar Hem toe te willen en het zich aan Hem toevertrouwt. “Neem mij aan en bescherm mij. Ik wil niets anders dan door U geleid zijn” - zo moet uw gebed klinken in de geest. En de Vader in de hemel zal Zijn kind voortaan niet meer alleen laten gaan. Het zal alle kracht ontvangen, want dit is de genade van de Heer. Hij geeft het wat het ontbreekt: juist inzicht, sterke wil en kracht om al datgene te verrichten wat Hij van Zijn mensenkind verlangt.

Wie dus een beroep doet op de genade, diens lichaam zal ook kunnen uitvoeren wat ervan gevraagd wordt. Dat wil zeggen: het lichaam zal rekening houden met het verlangen van de ziel en dit zal niet meer gericht zijn op aards bezit en genot, maar enkel en alleen uitgaan naar zijn vereniging met de goddelijke Geest. En dat is de werking van de genade, die kan worden waargenomen door eenieder die in innig gebed de Vader in de hemel om genade smeekt.

Genade is alles wat u geestelijk vooruithelpt. Genade is elke gedachte die aan u wordt overgebracht en die u naar omhoog wijst. Genade is elke belevenis die u geestelijk raakt. Genade is de aaneensluiting van geestelijk verwante mensen. En genade is elk Woord dat van boven tot u komt. Alles wat u helpt u te scheiden van de wereld is goddelijke genade. En hierom moet u onophoudelijk vragen, want ze staat u onmetelijk ter beschikking. Maar uw wil moet daar zelf op gericht zijn en uw hart moet de Vader in de hemel daar kinderlijk deemoedig om vragen. Dan zult u nog op aarde iets groots bereiken en uw einde zal gelukkig zijn.

Amen

BD.6831

15 mei 1957

Wat zijn “genademiddelen”?

In alle overvloed stort Ik Mijn genade uit in de laatste tijd voor het einde. Alle hulpmiddelen gebruik Ik om u toch nog voor het einde tot leven te wekken, omdat Ik weet wat de geestelijke dood voor u betekent wanneer het einde is gekomen. U zelf maakt geen aanstalten uw ziel het leven te geven en u gaat in totale blindheid op de afgrond af, waarvan Ik u echter graag weg wil trekken om u een ontzettend lot te besparen. Daar echter de vrije wil aan u moet blijven overgelaten, kan Ik alleen maar steeds weer proberen op deze wil zo in te werken, dat u zelf uw richting verandert, dat u zult omkeren voordat het te laat is.

En alle middelen nu die uw wil gunstig moeten beïnvloeden, zijn geschenken van genade, die u weliswaar niet verdient omdat u Mij zelf nog weerstaat, maar die Mijn Liefde u toch doet toekomen, omdat uw verblinde toestand medelijden bij Mij opwekt. En de volheid van Mijn genade zal zich steeds meer over u mensen uitstorten, hoe meer het einde nabij is. Ieder mens zal in situaties worden geplaatst, waar zijn eigen kracht, zijn aardse werkzaamheden, niet toereikend zijn om ze de baas te kunnen worden. Ieder mens wordt, door het lot bepaald, ertoe gedwongen, zijn toevlucht te nemen tot Mij.

Ik zal aan geen mens voorbijgaan, zonder aan de deur van zijn hart te kloppen. Maar omdat zijn wil steeds zelf beslist, zal ook maar weinig acht worden geslagen op Mijn genadegaven, omdat het denken van de mens buitengewoon ver van Mij afdwaalt en Ik hem niet tot andere gedachten dwing. Maar het dagelijkse leven geeft de mens vele aanwijzingen over de dood van het lichaam die voor alle mensen zeker is. En al is de enkeling ook niet zelf getroffen, dan moest toch het lot van de medemens de gedachten aan de eigen dood oproepen en op zijn wil inwerken om vooraf de eigenlijke bestemming van zijn leven te zijn nagekomen. Dan zal hij ook proberen deze te doorgronden en hij heeft dan al een genade benut voor zijn heil. Maar wat verstaan de mensen onder “genaden”?

Ze geloven vaak alleen van uiterlijke middelen gebruik te hoeven maken, om een rijkdom aan genaden te verwerven. Ze weten niet dat genadegaven geschenken zijn, die alleen moeten worden gebruikt om de mens te helpen omhoog te klimmen. Ze noemen kerkelijke zeden en gebruiken “genademiddelen” die hen helpen zalig te worden en laten de genadegaven die Mijn Liefde in overvloed wegschenkt onopgemerkt en onbenut, zolang ze zelf niet naar een verandering van hun wezen streven en daardoor ook laten blijken dat hun wil op Mij gericht is. Want er moet arbeid aan zichzelf worden verricht, daar er anders geen verandering van wezen kan plaatsvinden. En Ik wil dat u deze nog voor het einde voltrekt, dat u serieus kiest voor een leven in liefde. Ik wil alleen dat u de weg niet zult vervolgen die u tot nu toe bent gegaan, die u zonder liefde hebt afgelegd.

Al Mijn genademiddelen - nood en ellende, ziekte en zorgen, ongevallen van allerlei aard en andere harde slagen van het lot - hebben steeds alleen dit ene doel: u te brengen tot het inzicht van de eigen zwakheid en vooreerst de verbinding met Mij te willen zoeken en die dan ook tot stand te brengen door werken van liefde. Dan waren de genademiddelen niet zonder resultaat. Dan zijn ze door u benut en dan hoeft u het einde ook niet te vrezen, omdat uw weg niet meer naar de afgrond voert, maar u op het juiste doel aanstuurt: op Mij Zelf, die alleen door de liefde kan worden bereikt.

Maar wat u vaak als genademiddel bestempelt, is zo lang zonder waarde, tot het u ertoe brengt een levenswandel in liefde te leiden. Maar de liefde zal in u ontbranden zodra u maar probeert zich met Mij te verbinden. En daarom geldt de zorg van Mijn Liefde alleen de verandering van uw wil, die nog aan de wereld is gebonden, aan Mijn tegenstander. Zult u deze wil op Mij kunnen richten, dan heb Ik ook het doel bereikt en dan bent u aan het grote gevaar ontsnapt, op het einde te worden verzwoegen door de diepte. En alles wat nog over u mensen komt, moet u er alleen toe brengen uw wil te veranderen, dat deze zich van de tegenstander af- en naar Mij toekeert. Dan bent u gered voor alle eeuwigheid.

Amen

BD.4813

5 januari 1950

De mate van genade is onbegrensd - Geen bevoorrechting van de enkeling

Altijd valt u de mate van genade ten deel die u wilt aannemen, dat wil zeggen: werkzaam bij u wilt laten worden. Ik ben steeds bereid genaden uit te gieten over ieder mens, maar niet alle zijn van zins ze in ontvangst te nemen, zich open te stellen voor de genadestroom en zich daarin te baden. Hoe vaak wordt u gehuld in Mijn genade, hoe vaak giet Ik de hoorn des overvloeds van Mijn genade uit over de aarde. En ieder heeft het recht zich hiervan in bezit te stellen.

Maar Mijn genadegave wordt maar zelden gewaardeerd als een geschenk van Mijn Liefde met het grootste resultaat. En daarom is de ontwikkeling van de mensen op aarde zo verschillend. Daarom zijn er zoveel niveaus van rijpheid. En daarom blijven veel mensen beneden, terwijl andere tot de hoogste hoogte opklimmen, omdat steeds meer genade hen wenkt, hoe hoger ze klimmen.

Maar Mijn Liefde omvat al Mijn schepselen en daarom bedenk Ik er niet één karig. Ze kunnen allen van Mij nemen zoveel als ze willen, maar ze willen niet veel. Dat wil zeggen: slechts weinigen hebben de waarde van Mijn genaden ingezien en verrijken zich eraan, omdat ze niet beperkt worden in het in ontvangst nemen van genaden, omdat ze voortdurend aan zichzelf werken en dus ook de genaden werkzaam laten worden.

Toch dring Ik niemand de genade op. Ik geef ook aan diegenen, die ze niet uit zichzelf begeren. Ik bied ze hun aan, maar dan moet eerst de wil van de mens bereid zijn Mijn geschenk aan te nemen, daar dit anders geheel zonder uitwerking blijft, dus ze in werkelijkheid geen genade ontvangen hebben.

Dat nu bij weinig mensen de toevoer van genade overduidelijk is, mag niet de reden zijn te concluderen dat Ik deze mensen buitengewoon bedenk, dat ze overeenkomstig Mijn keuze zijn voorbestemd iets groots tot stand te brengen en Ik ze daarom met genade overlaad. De wil van deze mensen was bereid met Mijn genade werkzaam te zijn tot Mijn eer. Daarom konden ze ook mateloos putten uit de bron van genade die Mijn Liefde voor ieder mens heeft ontsloten.

Maar wie van Mijn genade gebruik maakt, kan op aarde alles bereiken wat hem geestelijk ten doel is gesteld. Want Mijn genade ontvangen wil zeggen: niets meer zonder Mij te doen, elke hulpverlening van Mij af te smeken en te bewerkstelligen en voortdurend onder Mijn bijzondere bescherming te staan. Hij leeft in Mijn genade. Ik zie hem met welgevallen aan, want zijn gedachten zoeken Mij vaak, in het bewustzijn dat Ik zijn trouwste vriend en Vader ben, die hem met genadegaven rijkelijk bedenkt.

Geen mens hoeft het op aarde zonder genade te klaren. Dat wil zeggen: Ik ben steeds tot hulp bereid waar Mijn hulp nodig is. Want Mijn erbarmen en Mijn Liefde gaan uit naar al Mijn schepselen, die Ik wil helpen zalig te worden. Wie Mijn genade aanneemt zal gelukkig worden, maar wie ze afwijst is voor eeuwige tijden reddeloos verloren, omdat niemand zonder Mijn hulp aan de geestelijke dood kan ontsnappen.

Amen

BD.4949

12 augustus 1950

De doeltreffendheid van de genade is afhankelijk van de wil van de mens

Onderzoek uzelf in hoeverre u gewillig bent in de waarheid te worden onderwezen. En als u hier ernstig naar verlangt, zult u ze ontvangen. Want Ik, als de eeuwige Waarheid, kom dan ook dichterbij u mensen, omdat uw verlangen dan ook naar Mij uitgaat. En Ik alleen ben in staat u dingen te onthullen die het menselijk verstand niet doorgronden kan. Ik alleen kan u uitsluitel geven omtrent vragen die het menselijk verstand niet vermogen te beantwoorden. En Ik zal het ook doen, zodra u Mij daarom vraagt en Mijn Geest in u werkzaam laat zijn, omdat Ik door Hem kan spreken: Ik wil u naar Mij toe trekken door Mijn genade, want zonder Mijn genade vindt u de weg naar Mij niet. Zonder Mijn genade ontbreekt het u aan kracht. Dus moet de stroom van Mijn Liefde worden uitgegoten over u en moet Ik Mijn genade in volle mate over u uitstorten.

Omdat Ik nu al Mijn schepselen liefheb, zullen van Mij uit ook al Mijn schepselen hetzelfde toebedeeld worden. Maar niet alle zijn even gewillig Mijn genadegaven op te nemen en bepalen derhalve zelf de mate van genade die bij hen werkzaam wordt. Daar Ik u als mensen met een vrije wil het doorstaan van een proef opgaf, is het begrijpelijk dat van Mij uit deze wil op geen enkele manier mag worden beïnvloed. Zou dus de u geschonken genade dadelijk en ongehinderd effectief zijn, dan zou dit gelijk zijn aan een dwang op Mijn schepselen.

De genade zou ze dus **moeten** vormen tot de wezens die ze eens waren en opnieuw moeten worden. En Mijn Liefde zou er de garantie voor zijn dat alle schepselen in de kortst mogelijke tijd verlost zouden zijn, omdat Mijn genade buitengewoon doeltreffend is. Het wezen zou dan door **Mijn** wil, door Mijn hulp tot diegene zijn geworden, die het echter uit vrije wil moet worden en ook kan worden, wanneer het Mijn hulp aanneemt. Bijgevolg moet Ik ook de doeltreffendheid van Mijn genade afhankelijk maken van de op Mij gerichte wil van de mens, om een geestelijke onvolmaaktheid uit te schakelen.

De doeltreffendheid van Mijn genade is dus zeker, wanneer ze wordt begeerd. Echter, voor een onwillige mens die nog van Mij is afgekeerd, blijft de genade zolang zonder uitwerking, totdat hij zich vrijwillig weer naar Mij toekeert, van wie hij zich eens uit eigen wil heeft gescheiden. Op Mijn genade kan onbepaald een beroep worden gedaan. De toevoer van Mijn genaden kent geen beperking en verzekert de gewillige mens in korte tijd de geestelijke vooruitgang, de rijpheid van de ziel. Dus zou ieder mens onherroepelijk zalig moeten worden, als Ik niet voor de doeltreffendheid een voorwaarde zou hebben gesteld, die alleen in de op Mij gerichte wil bestaat, in het bewust op Mij Zelf aansturen.

De genadestroom kan dus zijn uitwerking doen gelden wanneer hem geen weerstand wordt geboden, zodat ook de wil van de mens kan veranderen wanneer de genade hem treft en hij zich zonder weerstand aan de uitwerking ervan overgeeft, wanneer dus zijn wil besluiteloos is waar hij zich heen moet wenden, het kiezen van de wil naar beneden dus nog niet heeft plaatsgevonden. Deze voelt zich door Mijn genade vastgepakt en de uitwerking hiervan zal duidelijk zijn en ook worden ingezien als dat wat ze is - als een daad van barmhartigheid van de eeuwige Liefde, die haar schepselen wil terugwinnen. Een ziel die geen verzet biedt, zelfs wanneer ze de weg naar Mij nog niet heeft gevonden, bemerkt de uitwerking van de genade en onderwerpt zich eraan. Een op Mij gerichte ziel wordt erdoor naar Mij toe gedreven, maar een Mij nog vijandig gezinde ziel blijft onaangeraakt door de genade, omdat ze niet mag worden gedwongen haar weerstand op te geven, maar dit in vrije wil moet doen om zalig te worden.

Genade en wil verhouden zich dus zo tot elkaar, dat wel de wil de uitwerking van de genade bepaalt, maar de genade niet de richting van de wil. Want Ik maak de wil van de mens niet onvrij door Mijn liefde en barmhartigheid, zoals Ik echter de mens ook nooit hulpeloos prijsgeef aan de vijandelijke macht. Veeleer kom Ik steeds weer met Mijn genade dichter bij hem, opdat hij de uitwerking ervan beproeven zal, dat wil zeggen: zijn weerstand tegen Mij zal opgeven en hij zich door Mij laat meeslepen om ook de uitwerking van Mijn genade duidelijk te ervaren. Ik help ieder door Mijn genade. Doch Ik dwing niemand ze werkzaam te laten worden, maar laat de wil van de mens de volledige vrijheid.

Amen

BD.1937

3 juni 1941

Wil - Genade (Tegenwerping Filippenzen 2 : 13)

De geestelijke stilstand zal zich dan voordoen, wanneer de wil van de mens te zwak is om hindernissen te overwinnen. Er kunnen helemaal geen successen worden geboekt. Alles is weliswaar afhankelijk van de genade Gods, maar de mens moet het zijne ervoor doen om nu eenmaal met genade rijk te worden bedacht. Hij moet willen en om kracht vragen, dan zoekt hij de weg omhoog. Er bestaat geen manier die de wil van de mens uitschakelt en dus moet de wil eerst actief worden. Daarvan kan de mens niet worden ontheven.

Zodra nu de genade Gods als eerste wordt bestempeld, zou de mens ervan worden ontheven zijn wil actief te laten worden. En dit is een dwaling die weer

verdere dwalingen tot gevolg heeft. Wel heeft de genade en barmhartigheid Gods de mensen vastgepakt, dat ze hun alle mogelijkheden geeft voor een uiteindelijke verlossing. Want het is een onvoorstelbare genade van God dat de mens zijn weg over de aarde mag afleggen om weer bij God te komen.

Maar in het stadium van de vrije wil is alleen de vrije wil beslissend of hem verdere genade wordt toegestuurd of niet, daar anders het aardse leven immers geen proeftijd zou zijn die de mens heeft te doorstaan. God wil de zuivere waarheid naar de aarde sturen. Dus moet Hij daar opheldering geven, waar de mensen dwalen of gedwaald hebben. Hij moet rechtzetten wat tot nu toe verkeerd werd begrepen, want Hij wil de waarheid van de leugen scheiden. Stelt de mens weerstand tegenover het goddelijke streven hem de waarheid te doen toekomen, dan laat hij weliswaar ook zijn wil actief worden, maar op een aan God vijandige manier en nooit kan het in hem duidelijk worden.

God gaf de mens het vermogen te kunnen nadenken en een vrije beslissing te nemen. Dit is weer de genade Gods. De vrije beslissing is nu echter weer van de wil van de mens afhankelijk, dus moet de mens **willen** dat de genade Gods bij hem werkzaam zal worden. Zijn wil opent het hart, dat het ontvankelijk is voor de genade Gods en zijn wil moet de genade Gods ook benutten. Dit duidelijke inzicht laat de mens pas bewust worden van zijn verantwoording, terwijl de verkeerde opvatting tot nu toe, dat de mens tot niets in staat is zonder de goddelijke genade - dat deze pas de wil van de mens ertoe brengt actief te worden - de drang om werkzaam te zijn in hem doet verlammen. Er zou dan ook niet van een vrije wil van de mens kunnen worden gesproken, wanneer God Zelf deze wil zou beïnvloeden door het overbrengen van Zijn genade.

De hulpmiddelen staan de mens weliswaar onbeperkt ter beschikking, dus wordt het ze gemakkelijk gemaakt de wil werkzaam te laten worden, maar dit laatste moet de mens uit eigen beweging doen. Het eigenlijke doel van het leven is de beslissing in vrije wil voor of tegen God. Bijgevolg zal God nooit op deze beslissing vooruitlopen doordat Hij de wil van de mens bepaalt, want dan zou waarlijk het doel van het aardse leven zijn gemist.

En daarom wordt de mensen steeds weer bericht toegestuurd, opdat ze opletten en zich losmaken van datgene wat dwaling is, wat menselijke voorstelling en menselijke uitleg tot een dwaling liet worden, zonder dat het de bedoeling was bewust dwaling te verspreiden. Maar begrijpelijkerwijs weegt juist deze uitleg zwaar, dat het God Zelf is die de mensen tot willen beweegt, want ze leidt hen in een verkeerd denken. Noch de Godheid wordt juist gezien, noch het verantwoordelijkheidsbesef van de mens gesterkt. Hij vertrouwt tenslotte alleen op de goddelijke genade die de mens vastpakt naar gelang van de goddelijke wil die hem toestroomt in zoverre God de mens genade heeft toebedacht. Maar dan

zou hij ook niet ter verantwoording kunnen worden geroepen wanneer hij het doel niet bereikt dat hem werd gesteld bij het begin van zijn belichaming.

Alleen in de vrije wil is de essentie te vinden. Wie echter de vrije wil van de mens bestrijdt, beschouwt zichzelf als een marionettenfiguur die voortdurend door een hogere macht wordt geleid zonder daarbij zelf op een of andere wijze actief te zijn. Gods wijsheid en liefde schakelen een onvrijheid van de wil uit, omdat anders de positieve ontwikkeling van de menselijke ziel onmogelijk zou zijn en er niet de lange gang over de aarde voor nodig zou zijn, wanneer Gods wil de kandidaten voor het rijk Gods zou uitzoeken doordat Hij dezen Zijn genade doet toekomen, die dan zeker de door haar vastgepakte mensen naar het hemelrijk leidt.

Amen

BD.1939

4 juni 1941

Inzien - Willen - Genade (aanvulling op BD nr. 1937)

De gang door het aardse bestaan is de enige mogelijkheid het wezen zo ver te vormen, dat het in het stadium als mens God kan onderkennen en dus in staat is zich iets wezenlijks voor te stellen en zich met dit wezenlijke in verbinding te stellen. Dit vermogen moet het wezen nu ook gebruiken om de verbinding met God tot stand te brengen. Kunnen inzien en willen aanvaarden, dat is het doel van het verblijf van het wezenlijke op de aarde. Het eerste is een geschenk van Gods genade. Maar het wezen als mens moet zelf de Godheid willen aanvaarden. Daarvan kan God hem nooit ontslaan, daar anders het doel van het aardse bestaan zou zijn nagelaten, dat immers in het actief worden van de wil bestaat.

Maar het inzien van de oorsprong en de bestemming laat ook de wil actief worden. Bijgevolg is de genade Gods wel indirect de mens behulpzaam, ook om het willen willen. Maar de minste weerstand hiertegen maakt dat de goddelijke genade zonder uitwerking is, en weerstand is verkeerde wil. De wil zal zich in de belichaming als mens steeds uiten, alleen vaak andersom, dat wil zeggen: in aan God tegenovergestelde zin, ofschoon alles wat de mens omgeeft, getuigenis aflegt van de goddelijke Schepper en dit dus voldoende zou moeten zijn ook de wil op de juiste manier actief te laten worden. Zou de genade Gods deze wil ook richten in goddelijke ordening, dan zou de wereld verlost zijn, want er zou dan waarlijk geen wezen meer bestaan aan wie de goddelijke liefde deze genade niet zou willen doen toekomen. Dus zouden alle mensen gedurende hun leven op

aarde tot het besef moeten komen en zouden alle mensen moeten aansturen op God, ofwel zou de overgrote liefde en barmhartigheid van God moeten worden ontkend, als Hij het ene of andere wezen zou laten vallen, de wezens dus niet ertoe zou brengen het juiste te willen.

Er ontstaan vaak zulke verkeerde opvattingen onder de mensen en het is veel moeilijker zo'n dwaling uit de wereld te helpen, dan hem in de wereld te verspreiden. Maar om God te kunnen onderkennen moet absoluut de leugen, de dwaling, worden uitgeschakeld. Want een verward denken van de mens draagt er niet toe bij de wil op God te richten. God moet als oneindig liefdevol, wijs en almachtig worden erkend. Dan pas is het geloof aanwezig, dan pas wordt de liefde voor dit hoogst volmaakte Wezen actief en vanuit deze liefde ook de liefde voor diens schepselen. Dan staat de mens uit eigen beweging in het juiste inzicht en de juiste wil tegenover God en dan pas kan hij zich helemaal bevrijden uit het gebonden zijn, dat het gevolg was van zijn verkeerde wil.

Amen

BD.2468

9 september 1942

Wil en genade (Wat is het eerste?)

De goddelijke Liefde tracht de mensen het licht te brengen en ze nemen het licht niet aan. Doch de wil van de mens is vrij en dus kan hij niet door middel van dwang tot inzicht worden gebracht. Dus de genade Gods die de mensen toestroomt wordt niet benut, omdat de wil zich daartegen verzet. Bijgevolg moet de wil als eerste gelden. De genade Gods kan pas werkzaam worden als de mens van zins is deze bij zich werkzaam te laten zijn. Er is geestelijke duisternis in de wereld, want al wil God de mensen voortdurend met Zijn genade bedenken, ze slaan er geen acht op en het blijft donker in hen en zonder licht.

En daarom moeten de mensen op een andere manier leren beseffen hoe weinig ze door de Geest Gods zijn verlicht. Ze moeten zelf op tegenstrijdigheden stuiten van de zijde waar ze de waarheid en het licht vermoeden. Ze moeten zich voor vragen gesteld zien, waarvan de beantwoording zich aan hun kennis onttrekt, zodat ze nu vanzelf de weg gaan die hun het inzicht oplevert. Want Gods liefde en zorg leidt Zijn schepselen onophoudelijk zo, dat ze tot de waarheid kunnen komen wanneer in hen de wil ernaar actief wordt.

De gaven van de Geest zijn waarlijk de enige garantie voor de zuivere waarheid en wat daar niet mee overeenstemt, kan zonder bezwaar als onwaarheid worden afgewezen. De gaven van de Geest moeten met elkaar in onderling verband staan. Ze moeten helder en begrijpelijk uitsluitsel geven over het werkzaam zijn en besturen van God in het universum, zowel in het aardse als in het geestelijke rijk. Maar ze moeten ook als zodanig worden aangenomen. Dat wil zeggen: de goddelijke oorsprong moet worden erkend, willen ze op de mensen als een uiting van de kracht van God inwerken. Want de gaven van de Geest zijn genadegaven, uit overgrote Liefde van God de mensen aangeboden, opdat de weg omhoog gemakkelijker kan worden afgelegd.

Maar doeltreffend kunnen deze genadegaven alleen zijn, wanneer de mens ze ook als zodanig in ontvangst neemt, wanneer hij geen weerstand biedt doordat hij ze afwijst, zich daarentegen gelovig aan hun werking overgeeft, waartoe zijn wil noodzakelijk is. Maar biedt de mens weerstand, dat wil zeggen: verweert hij zich er innerlijk tegen, dan is de uitwerking uitgesloten, daar anders de mens tegen zijn wil naar het licht, dat wil zeggen: naar het weten werd geleid, dus zijn wilsvrijheid beknot werd. Genade is een geschenk, dus een gave, waarop de mens geen aanspraak maakt. Toch vraagt God van de mensen dat op Zijn genadegave acht wordt geslagen, dat ze wordt afgesmeekt en dankbaar in ontvangst wordt genomen, wanneer ze als genade werkzaam moet zijn. Bijgevolg is het ook juist wanneer de genade Gods als op de eerste plaats wordt gekenmerkt. Maar als de genade niet werkzaam is, wordt ze door de mensen ook niet als genade ervaren.

Amen

BD.8969

26 april 1965

Is de wil het eerste of de genade?

Wees tevreden met Mijn genade, want ik bedenk u er rijkelijk mee, omdat u alleen door genaden gelukkig zult kunnen worden. En Ik wil dat u er zich steeds van bewust bent, welk genadegeschenk het leven op aarde voor u is, maar dat het u pas op de juiste weg brengt wanneer u het ook als zodanig ten volle benut. Want net zo goed zult u het onbenut aan u voorbij kunnen laten gaan en bent u daar, waar u bij het begin van uw belichaming stond, het leven is voor u nutteloos geweest. En het hoogste en meest waardevolle van Mijn genadegaven is Mijn Woord dat u altijd in staat bent te horen wanneer u verlangt het te horen.

Maar diep in uw hart zult u er naar moeten verlangen, dan is uw geestelijk oor geopend en zult u Mij vernemen. En u zult verheugd zijn, want u gaat dan de oertoestand binnen. Uw weg is niet lang meer tot de voleinding, waar Mijn Woord voor u klonk en u onmetelijk gelukkig was. Daarom zult u steeds uw wil actief moeten laten worden, opdat u de genaden die u worden aangeboden ook in ontvangst zult nemen.

Dus is de wil het eerste en al worden u ook de genaden onmetelijk toegestuurd - wanneer de wil niet bereid is ze aan te nemen en volledig te benutten, dan haalt u er totaal geen voordeel uit en uw toestand verandert niet, u blijft onvolmaakt, zoals u bij het allereerste begin van uw belichaming bent geweest. Het is dus verkeerd te zeggen dat Ik de genaden uitdeel volgens Mijn goedgevoelen, want aan u allen staat de gelijke mate aan genade ter beschikking, daar Ik anders Zelf de volmaaktheid van Mijn schepselen zou bepalen. Deze gedachte, dat Ik Zelf u heb uitverkoren om zalig of veroordeeld te worden, is zo verkeerd, terwijl dit toch alleen door uw vrije wil wordt bepaald.

Over de vrijheid van wil is u al voldoende inlichting gegeven, zodat u elke tegenwerping van dien aard zult kunnen weerleggen. En toch wordt hij verdedigd door diegenen die op grond van verkeerd begrepen geschriften in de bijbel, die beweringen deponeren, zoals: "Het is God die in u werkt, het willen en het volbrengen ... naar Zijn welgevallen". Ook dit geschrift wordt geheel verkeerd uitgelegd, wanneer u daardoor gelooft dat Ik alles bewerkstellig naar Mijn wil. Ik werk weliswaar in u, omdat u niets zou kunnen doen zonder de kracht van Mij te ontvangen, Ik ben het ook geweest die u met de vrije wil uitrustte, maar u zult deze vrije wil zelf tot ontplooiing moeten brengen. En daarom bedenk Ik u met een mate van genaden die u ook de volmaaktheid met zekerheid oplevert wanneer u die benut, maar waartoe eerst steeds de wil bereid moet zijn.

En daarom draagt u een grote verantwoording en er strijden om uw wil zowel de lichtwezens alsook de krachten der duisternis. De eersten om de wil op Mij te richten en het goede geheel gezind te maken, terwijl het streven van de duistere krachten is, uw wil een verkeerde richting te geven, dus van Mij af, en u zo te verhinderen naar de volmaaktheid te streven. Maar toch zult u altijd een rijkdom aan genaden kunnen ontvangen, omdat dit uw wil ertoe kan brengen, dat u hem juist gebruikt en het er steeds alleen op aankomt of u Mij ziet als de Bron van genade, dan zal ook uw wil bereid zijn.

En wordt u dus Mijn Woord aangeboden, dat op een ongewone manier naar de aarde wordt gebracht, dan zou ieder mens het kunnen herkennen als een ongewone genade. Want ook het verstand hoefde zich alleen maar af te vragen, hoe het tot stand komt, en het zou de mens te denken moeten geven. Maar wanneer hij het desondanks afwijst, dan is zijn wil ertegen gericht, en deze wil is

doorslaggevend. Dan doorstaat hij de beproeving van zijn wil niet en dienovereenkomstig is ook zijn lot in de eeuwigheid, wanneer hij niet nog daar verandert en langzaam tot inzicht komt.

Amen

BD.6096

2 november 1954

Aards bestaan, daad van genade - Terugkeer naar God

Het is een daad van onmetelijke genade van God dat u als mens op deze aarde mag leven. Want u hebt onverdiend een mogelijkheid, weer in het bezit van licht en kracht te komen, dat u eens vrijwillig hebt weggegeven. Uw zonde tegen de eeuwige Liefde was zo enorm dat de eeuwige verdoemenis daar de rechtvaardige straf voor zou zijn geweest. Want u kwam in opstand tegen het hoogste en volmaaktste Wezen, aan hetwelk u uw bestaan te danken had, wiens overgrote Liefde u in het leven riep. U wees deze Liefde af. U droeg Hem die u alleen onbeperkte Liefde schonk, vijandschap toe. En u bracht daardoor een kloof tot stand tussen Hem en u, die vanuit uzelf nooit te overbruggen was. En dientengevolge zou uw lot eeuwige scheiding van God zijn geweest, wat hetzelfde is als eeuwige verdoemenis in duisternis en kwelling.

Maar de Liefde van God gaf u niet op. Ze vond middelen en wegen om de afstand tussen Hem en u te verkleinen, om u weer naar Zich Zelf toe te leiden. En daartoe hoort ook het leven op aarde als mens, dat daarom een bijzondere daad van genade van God is, omdat u zonder uw eigen verdienste op een weg geleid werd die rechtstreeks naar God terugvoert, wanneer u hem zo bewandelt als het Gods wil is; wanneer u gedurende de tijd van uw aards bestaan uw wil plaatst onder de wil van God.

Elke herinnering aan uw val is u ontnomen. U werd als zelfstandig wezen alleen voor een beslissing geplaatst: goed of kwaad te willen, te denken en te handelen. U bent zondig door uw vroegere opstand tegen God. Maar u zult deze zonde weer goed kunnen maken. U zult er vrij van worden, wanneer u zich tijdens uw aardse leven niet tegenover God plaatst, maar u zich bewust op Hem richt, wanneer uw wil goed is. Dan zal uw wandel op aarde goed zijn. Hij zal overeenstemmen met de wil van God en u hebt dan de beproeving van uw wil doorstaan. U hebt u voor God uitgesproken, tegenover wie u eens vijandig stond.

De overgrote Liefde van God schiep deze gelegenheid voor u om weer naar Hem terug te keren, om licht en kracht in volheid in ontvangst te kunnen nemen en uw oertoestand weer te bereiken. Het is een daad van genade. U zult zich deze alleen waardig kunnen maken doordat u hem ten volle benut, doordat u Zijn oneindige Liefde op u in laat werken en haar beantwoordt door uw volledige onderwerping. Want u zou uit eigen kracht nooit de terugkeer naar Hem voltrekken. En alleen deze onverdiende genade van de belichaming als mens, kan de terugkeer naar God mogelijk maken, die daarom niet hoog genoeg kan worden gewaardeerd en die pas werkelijk wordt beseft, wanneer de ziel zich weer in de staat van licht en kracht bevindt. Dan pas ziet ze in, wat ze was, wat ze is en nog moet worden. Dan pas beseft ze ook de oneindige Liefde van God, die ze eens weerstond. En dan zal ze Hem liefhebben met alle innigheid en in deze liefde ook haar gelukzaligheid vinden.

Amen

BD.3266

23 september 1944

Geestelijke wedergeboorte - Genade

De begenadiging van de geestelijke wedergeboorte is een bewijs dat de vrije wil juist is gebruikt. Want niet de goddelijke wil bewerkstelligt deze wedergeboorte, daar anders wel geen mens in de duisternis van geest bleef, omdat God ieder van Zijn schepselen lief heeft en deze Liefde nooit bekoelt. De geestelijke wedergeboorte is echter een teken van vooruitgang. Ze is een stap omhoog naar de volmaaktheid en deze kan alleen in vrije wil worden bereikt.

Toch is de geestelijke wedergeboorte een daad van genade. Dat wil zeggen: de goddelijke genade heeft hem teweeggebracht, want zonder genade is de mens niet in staat ook maar één stap verder te komen op de weg naar volmaaktheid. Dus heeft de vrije wil de goddelijke genade die de mens ter beschikking staat, op de juiste wijze benut. Hij heeft ze op zich in laten werken. De vrije wil heeft ze begeerd en in ontvangst genomen en de uitwerking van de goddelijke genade is de geestelijke wedergeboorte.

Wedergeboren in de Geest kan dus alleen diegene zijn, die bewust zijn wil op God heeft gericht, die op Hem aanstuurt en met Hem in verbinding treedt door innig gebed en die zich daarom opent voor de ontvangst van Zijn genadegave - van Zijn Woord en met het Woord van Zijn kracht. En bijgevolg is de opwekking van de Geest in de mens een begenadiging, een zichtbaar worden van de

goddelijke Liefde, die zich nu aan de mens door Zijn Geest openbaart. Zonder de wil van de mens komt de opwekking van de Geest niet tot stand, tenzij de ziel is gebonden door sterke macht van de satan die haar beheerst tegen haar wil.

Dan kan God de macht van de satan breken en de Geest in de mens bevrijden zonder diens bewuste toedoen, daar hij in een dergelijke bezeten toestand van zijn vrije wil is beroofd. Toch heeft de ziel dan al een zekere rijpheid en is niet meer weerspanning tegen God. Dus zodra de mens weer over zijn wil kan beschikken, keert hij zich ook naar God. Dan openbaart de genade Gods zich nog duidelijker, omdat gelijktijdig met de opwekking van de Geest een ziekengenezing verbonden is die steeds als genadegeschenk van God moet worden gezien.

Maar heeft de geestelijke wedergeboorte plaatsgevonden, dan moet de wil van de mens voortdurend actief blijven. De mens moet voortdurend om toevoer van genade vragen. Hij moet zich voortdurend voor deze genade openstellen en ze benutten. Want het opwekken van de Geest betekent eigenlijk een voortdurende ontvangst van datgene, wat de Liefde Gods de mens doet toekomen om de volmaaktheid te bereiken. En dit alles is genade, maar steeds pas dan door de mens in ontvangst te nemen, wanneer hij er zich in volledige vrije wil voor openstelt.

De vrije wil vraagt om de genade, de vrije wil neemt ze in ontvangst, de genade wekt de Geest tot leven en de werkzaamheid van de Geest is weer het overbrengen van genadegaven. Want al het goddelijke, als het voor de mens toegankelijk wordt gemaakt, is genade, omdat de mens in zijn lage toestand van rijpheid niet waardig is met goddelijke gave in aanraking te komen. Doch de Liefde Gods schenkt geen aandacht aan de onwaardigheid van de mens en verleent hem goddelijke gave, zodra de mens gewillig is deze aan te nemen.

De wil wordt getoond door het gebed en door werken van liefde. Want dit laatste is de rechtstreekse verbinding met God die de mens de genade versterkt oplevert. Is de mens geestelijk wedergeboren, dan is dus de genade Gods bij hem werkzaam geworden en dan blijft de mens ook in Zijn genade. Want de Geest stuurt en leidt hem nu en spoort hem aan voortdurend werkzaam te zijn in liefde, met als gevolg dat hem voortdurend de genade Gods toestroomt. En daarom kan iemand die geestelijk is wedergeboren niet meer vallen. Hij kan zich niet meer van God verwijderen, omdat de goddelijke genade dit verhindert, de Liefde Gods die de mens vasthoudt en voortdurend verzorgt.

De mens verdient waarlijk niet de overdaad van genade die hem ter beschikking staat. Want hij is, zolang hij op aarde vertoeft, niet zo goed en volmaakt, dat hij met recht aanspraak zou kunnen maken op de genade. Maar hij kan het worden

wanneer hij de genade benut. Want deze is het hulpmiddel dat de mens ter beschikking staat om volmaakt te worden. Alles wat er toe bijdraagt dat de mens zich positief ontwikkelt, kan genade worden genoemd.

En zo is ook het leed een genade, dat bij juist gebruik oneindig veel zegen kan brengen en de ziel verzekert van geestelijke vooruitgang. Ook de mens wiens Geest tot leven is gewekt, die dus geestelijk is wedergeboren, moet leed op zich nemen. Want het leed moet hem geheel rijp laten worden en moet hem louteren, omdat geen ziel - ook niet van de geestelijk wedergeborene - al zo helder en rein is dat ze geen louteringsproces meer nodig zou hebben. En daarom is ook het leed als genade te beschouwen, zoals alles wat ook de geestelijk gewekte helpt zich positief te ontwikkelen. Want de grootst mogelijke rijpheid op aarde te verkrijgen, moet het doel zijn van degene die geestelijk is wedergeboren.

Doch zonder de genade Gods kan hij het doel niet bereiken. Maar met Zijn genade is hij tot alles in staat. Maar God laat hem vrij welke hoeveelheid genade hij wil verwerven, welke mate van genade hij vraagt en hij ontvangen wil door zich open te stellen. Maar de geestelijk wedergeborene zal niet verslappen in het gebed om toezending van genade. En daarom zal hij voortdurend op God aansturen en door Zijn Liefde worden vastgepakt, die hem nu nooit ofte nimmer meer zal laten vallen, maar zijn ziel onophoudelijk helpt opwaarts te gaan.

Amen

BD.5248

1 november 1951

De genade van de innerlijke verlichting

De genade van de innerlijke verlichting zal alleen diegenen ten deel vallen die zich innig met Mij verbinden en Mij vragen om de zuivere waarheid. Daartoe behoort als eerste de wil en het verlangen van de mens naar de waarheid, maar die wordt slechts door zeer weinigen opgebracht. Zou deze wil en het verlangen naar waarheid onder de mensen meer aanwezig zijn, dan zou het er waarlijk anders voor staan met de geestelijke ontwikkeling, omdat het juiste weten wijd verbreid zou zijn door de overeenstemming van de opvattingen van allen die een verlichte Geest hebben. Het weten van de waarheid zou ook tot een sterk geloof leiden en een werkzaam zijn in liefde zou al te constateren zijn, wanneer de band met Mij tot stand wordt gebracht, daar anders het verlangen naar de waarheid niet ontwaakt zou zijn, want een mens zonder liefde heeft geen interesse in de waarheid. Zo komt uit het ene het andere voort.

Ik Zelf moet eerst worden erkend. Dus het geloof in Mij moet aanwezig zijn. Bijgevolg is ook met het geloof verbonden, dat Ik als volmaaktste en machtigste Wezen van alles op de hoogte ben en alles kan, dus ook het weten aan een mens kan overbrengen. En daarom vraagt hij Mij vanuit dit geloof erom, zijn Geest te verlichten. Eerst bedoelt hij weliswaar zijn verstand, dat Ik hem duidelijkheid zal geven, en in zekere zin verlicht Ik ook wel zijn denken. Maar het is steeds de Geest uit Mij die ook zijn verstand beïnvloedt, omdat het verstand zonder Mijn Geest niet kan overdragen wat het zelf niet bezit.

Vraagt echter een mens iets voor zichzelf van zijn vriend, dan zal hij zich ook naar diens wil voegen, om hem goedgunstig te stemmen, of ook om hem zijn liefde en dankbaarheid te tonen. Dus zal de mens ook zijn best doen Mij te behagen, en dit door zijn levenswandel bewijzen. Hij zal zelf liefde geven, omdat hij voor Mij liefde voelt, die hem ook aanleiding geeft om verlichting van Geest te vragen. Het ene is ondenkbaar zonder het andere, want ook hierin is een wet werkzaam die niet ongedaan mag worden gemaakt.

Toch heeft de mens nog een tweede mogelijkheid. Hij kan het juiste weten ook van buitenaf in ontvangst nemen door Mijn boden of door geschriften. Weliswaar blijft het voor hem nog zo lang een dood weten dat alleen door het verstand wordt opgenomen, totdat hij zelf juist die voorwaarden vervult: geloof in Mij, liefde en verlangen naar de waarheid. Maar hij kan door dergelijk dood weten worden aangespoord en in overeenstemming met dit inzicht zijn best doen, werkzaam te zijn in liefde.

Hij kan - ook al is het bij wijze van proef - willen geloven en ernaar streven het juiste te doen, en het weten in hem zal leven verkrijgen. Het zal hem gelukkig maken. Mijn Geest begint in hem te werken en hij vindt de weg naar Mij, gedreven door zijn hart, niet door het verstand. Hij heeft de gelegenheid ten volle benut en is tot de juiste wijsheid gekomen, inderdaad ook weer pas door het geloof in Mij, door werken van liefde en het verlangen naar de waarheid, daar hij zich anders niet door zulke vraagstukken zou hebben laten fascineren, die nu juist werden opgelost.

Ik laat Me vinden door ieder die Mij serieus zoekt. Daarom is alleen de wil nodig die zich moet richten op Mij, het Wezen dat ieder mens wel vermoedt, maar dat niet alle mensen willen erkennen. Maar zolang hij zich bewust van Mij afwendt, zolang kan Ik ook niet op hem inwerken om hem door middel van dwang te veranderen. Hij moet uit zichzelf tot Mij komen. Dan ontvangt hij alles wat hij begeert, want Ik handel waarlijk als een Vader tegenover Mijn schepselen die Ik tot Mijn kinderen wil omvormen. En Ik zal er geen iets weigeren wat het daarbij zou kunnen helpen, want Ik heb ze lief en wil ook Mijn Liefde beantwoord zien.

Amen

BD.8867

13 oktober 1964

De overgrote genade van God is Zijn toespreken

De genade Mij Zelf te horen is zo onmetelijk groot, dat u niet in staat bent het te begrijpen. Ik Zelf, uw God en Vader, buig Me naar u mensen over en spreek tot u. De hoogste Geest van de oneindigheid, de Schepper van al datgene wat bestaat, de Leider van al wat geschiedt, die op aarde regeert evenals in de hemel, die het hele universum heeft geschapen, die spreekt tot u mensen die de van hem afgevallen oergeesten bent. En Hij spreekt tot u om u aanleiding te geven naar Hem terug te keren. Hij geeft u in eeuwigheid niet op, al blijft u nog eeuwigheden op afstand van Hem. Mijn Liefde voor u is grenzeloos en daarom rust ze niet eerder dan dat het werk van het terugvoeren haar is gelukt, dat het laatste geestelijke is verlost, dat ook de verloren zoon is teruggekeerd in het Vaderhuis.

Maar dat u mensen deze verbinding met Mij tot stand zult kunnen brengen, dat is het grootste wonder; dat Ik Zelf Me naar u over buig en tweespraak houd met u, die nog ver van uw voltooiing bent verwijderd. Ik spreek u allen toe en maak u Mijn wil bekend, die alleen daarin bestaat, dat u zult moeten veranderen tot dat wat u was in het allereerste begin. En u allen zult Mij kunnen vernemen, wanneer u luistert naar het opnamevat - de mens die Ik heb uitgekozen om tot u allen te kunnen spreken. Ik verlang van u alleen maar dat u uw harten voor Mij opent, dat niet alleen uw oor de woorden zal horen, maar het hart Mij kan vernemen en dat u er nu ook gehoor aan geeft. Dat u nu Mijn wil vervult en zo leeft dat u verandert. Dat u de eigenliefde in u tot zuivere onzelfzuchtige liefde omvormt en daardoor dichter bij uw volmaaktheid komt.

Het is een buitengewoon geschenk van genade dat Ik ieder van u aanbied. En u zult het eens bitter berouwen wanneer u daar helemaal aan voorbijgaat. Want er blijft u niet veel tijd meer tot aan het einde. En de laatste grote genade niet te hebben benut, zal u ver terugwerpen en uiteindelijk zal de hernieuwde kluistering weer uw lot zijn. En dit wil Ik u besparen. Daarom zult u ook het oor moeten lenen aan diegenen, die u Mijn boodschappen brengen. Die Ik ervoor heb bestemd om u aanmaningen en waarschuwingen te doen toekomen en die van Mij ook het recht hebben, zich Mijn boden te mogen noemen. Die Ik voortdurend onderricht en die hetzelfde bij u moeten doen, opdat ook u van Mijn wil hoort en

hem tracht te vervullen. U weet niet in welke nood u zich bevindt, want de wereld kan u niet dat bieden wat uw ziel verlangt. Ze kan u alleen beletten het verlangen van de ziel te stillen. En de ziel is in grote geestelijke nood, want het aardse leven is spoedig voorbij en op de ziel werd geen acht geslagen. Haar toestand in het rijk hierna is daarom armzalig. Ze staat naakt en bloot, arm en behoeftig, aan de ingang tot het hiernamaals en bezit niets aan geestelijke goederen.

En deze grote geestelijke nood wil Ik opheffen. En Ik spreek u allen toe. Maar daar u een vrije wil bezit, kan Ik u er niet toe brengen dat aan te nemen. Maar steeds zult u het feit voor ogen moeten houden, dat u in het bezit bent van een grote genade, wanneer uw God en Vader u Zelf toespreekt, en dat u zich eens zult moeten verantwoorden, of u deze genade hebt benut. Want eens zult u de verandering tot volmaaktheid moeten voltrekken. En bereikt u het niet in dit aardse leven, dan loopt u het gevaar nog eens de gang door de materie te moeten maken. Maar dit is zo verschrikkelijk, dat Ik alle middelen aanwend om u nog tevoren tot deze verandering over te halen, opdat het lot van de hernieuwde kluistering u niet treft wanneer het einde is gekomen.

Amen

BD.5104

13 april 1951

Gods Woord is de doeltreffendste genadegave

Wie ze ook maar begeert, zal Mijn genade deelachtig worden. En onbeperkt is de mate van Mijn genade, omdat Ik de mensen liefheb en hen wil helpen gelukkig te worden. Maar zonder genade kan geen mens zalig worden. Dus zult u alle middelen moeten gebruiken die dienen om de genade te verkrijgen. U zult moeten bidden om toevoer van genade. U zult om elke hulp van Mij voor u moeten vragen. U zult ook zelf genade moeten verwerven door een levenswandel in liefde. U zult steeds aan Mij welgevallig moeten leven op aarde om daardoor kandidaat te zijn voor de genadeschat die u allen ter beschikking staat, maar ook bewust moet worden afgesmeekt daar ze anders in u zonder uitwerking zou blijven. U zult Jezus Christus moeten aanroepen, de goddelijke Verlosser, die in zekere zin de schatbewaarder is van de genaden die Hij Zelf aan het kruis voor u heeft verworven. U moet zich van uw zwakheid bewust moeten zijn en hulp inroepen, opdat u de hoogte zult bereiken waartoe u alleen nooit in staat zult zijn.

Ik heb Mijn schepselen lief en wil dat ze leven, maar niet dat ze ten prooi vallen aan de dood. Maar leven vereist kracht en daar het gaat om het leven van de ziel, moet deze kracht worden toegevoerd, daar ze anders ten onder gaat en in de geestelijke dood wegzinkt. Maar kracht kan alleen daar vandaan komen, waar ze haar oorsprong heeft, van Mij, de eeuwige Oerbron van licht en kracht. Bijgevolg zult u zich tot Mij moeten wenden en vragen om kracht, of ze verwerven door werken van liefde, daar u zich daardoor met Mij zult verbinden en dus de kracht rechtstreeks zult ontvangen van Mij, de eeuwige Liefde. En Ik deel ze uit. Ik geef ieder die erom vraagt. Want zijn vragen is de voorwaarde die hem een eindeloos toestromen verzekert. Ik geef u kracht en wel rechtstreeks of indirect.

Maar de doeltreffendste genadegave, de gave waaraan u de kracht rechtstreeks kunt ontleen, is Mijn Woord. Het is het uitstromen van Mijn Liefdekracht en bijgevolg het zekerste middel om opwaarts te klimmen. Over dit Woord heb Ik Mijn zegen gespreid. En ieder die het aanneemt, ervaart de wonderlijke uitwerking van Mijn Woord bij zichzelf. U mensen hebt allen veel kracht nodig en het is een bijzondere genade dat Ik aan u Mijn Woord overbreng, ook zonder uw wil, om het in ontvangst te nemen. Maar het kan pas werkzaam bij u worden, wanneer u zich bewust bent van uw toestand van zwakheid en in het ontvangst nemen van Mijn Woord hulp zoekt en hoopt. Dan is het Woord voor u tot een schenker van kracht geworden.

Het Woord is een buitengewone schenking van genade voor u, omdat het buitengewone kracht bevat die ieder in ontvangst kan nemen die opmerkzaam luistert als het hem wordt aangeboden en het ijverig in zijn hart overdenkt. Mijn Woord is de verbinding tussen Mij en u, mensen. Ik kom naar u omlaag, omdat u alleen uit eigen kracht niet naar Mij omhoog zult kunnen komen. Want de weg naar Mij is eindeloos lang, zolang u nog zwak bent. Maar waar de kracht van Mijn Liefde u bijstaat, bereikt u zonder moeite uw doel.

Maar wie Mijn genade versmaadt en bijgevolg ook alles wat van boven komt als een duidelijk teken van zijn ongelooft afwijst, kan niet zalig worden. Want in zijn zwakheid kan hij zich niet van de grond verheffen, waarop Mijn tegenstander hem heeft geworpen toen hij Mij verloochende. En een verloochening van Mij is het, wanneer ook Mijn Woord niet wordt erkend als van Mij uitgaand, wanneer de mens in zijn arrogantie zich niet buigt voor zijn Schepper, wanneer hij Zijn barmhartige hand niet vastpakt, wanneer hij meent Zijn hulp niet nodig te hebben en daarom ook geen genade en kracht kan ontvangen. Dan blijft hij zwak en onbekwaam de weg omhoog te gaan. Dan is hij zeer belast met de zonde van aanmatiging, die hem op de grond drukt. En dan kan hem geen hulp ten deel vallen, omdat hij zich niet wil laten helpen. Want zonder Mijn genade kan niemand zalig worden.

Amen

BD.7919

14 juni 1961

Betekenis van de genadegave - Het schenken van kracht

Neem steeds Mijn Woord in ontvangst zoals je gegeven, opdat je het verder doorgeeft en het zijn bestemming vervult: kracht en licht te brengen aan de mensen die in duisternis voortgaan en krachteloos zijn. Het is steeds weer nodig dat u mensen op de hoogte bent van de betekenis en het belang van de grote genadegave die Ik u toezend, omdat u in grote geestelijke nood bent. Uw denken en streven behoort voornamelijk aan de wereld toe, maar aan uw God en Schepper denkt u weinig. En daarom brengt u maar zelden de band met Mij tot stand, waarin alleen Ik u kracht zou kunnen overbrengen voor uw pelgrimstocht op aarde.

U zult niet mogen geloven dat de u ter beschikking staande levenskracht u alleen werd gegeven om uw aardse wensen te vervullen. U moet er geestelijke kracht mee verwerven, wat zoveel betekent als dat u de levenskracht zult moeten gebruiken voor werken van liefde, wat u dan zeker ook geestelijke kracht oplevert. Want u hebt geestelijke kracht nodig voor uw klim omhoog, voor het rijp worden van uw ziel. Geestelijke kracht gaat niet voor u verloren, wanneer u het aardse leven hebt beëindigd en elke levenskracht verloren gaat.

Geestelijke kracht te verwerven is de opgave van uw aardse leven. En geestelijke kracht neemt u in ontvangst door werkzaam te zijn in liefde, door innig gebed tot Mij en door het luisteren naar Mijn Woord, dat een rechtstreekse overdracht van kracht is en dat u weer alleen Mijn wil bekend maakt, u te vormen tot liefde, zonder welke u niet zalig zult kunnen worden.

Geloof dat u op aarde er alleen naar zult moeten streven uw geestelijke kracht te vergroten. En geloof dat Ik u deze kracht wil toevoeren en u daarom toespreek. En wanneer Mijn Woord van boven voor u weerklinkt, dan is dat waarlijk een genadegave van ongewone uitwerking. Want ze schenkt u dat wat u mankeert, wat u echter zeer nodig hebt om rijp te worden tijdens uw aardse leven, om het rijk van licht en gelukzaligheid binnen te kunnen gaan, wanneer u dit aardse leven hebt beëindigd.

Mijn Woord dat Ik u aanbied is alles. Het is het brood uit de hemel. Het is het manna dat van de hemel komt en het voedsel voor uw ziel is. Het is een licht dat

de duisternis verdrijft. Het is de krachtbron waaruit u onophoudelijk het water van het leven zult kunnen scheppen. Het is het bewijs van Mijn Liefde voor u mensen, bij wie Ik aanwezig kan zijn wanneer u ook Mij uw liefde betuigt. Het bewijst u ook Mijn wijsheid en Mijn macht, want u wordt met een weten bekend gemaakt, dat u een duidelijk beeld geeft van Mijn wezen. Mijn Woord is de uitstraling van Mijn goddelijke kracht van Liefde. En deze kan nooit zonder resultaat blijven. Ze moet op uzelf, op uw ziel, een uitwerking hebben en u tot de volmaaktheid voeren.

En daarom wil Ik u allen aanspreken. Daarom stuur Ik Mijn Woord naar de aarde en geef u steeds maar de opdracht het door te geven aan uw medemensen. En Ik maak u steeds weer het belang begrijpelijk, de uitwerking van de grote genadegave, opdat u Mij zult aanhoren en dus kracht ontvangt in overvloed, door bewust gebruik te maken van Mijn genade, doordat u het Woord aanhoort en ook ten volle ontplooit, doordat u Mijn wil vervult die Ik u door Mijn Woord verkondig omdat Ik u liefheb.

En u zult moeten geloven dat Uw God en Vader Zelf u aanspreekt. Want Ik wil Mijn kinderen terugwinnen, die al eindeloos lange tijd van Mij verwijderd zijn. Ik wil hun de terugweg wijzen en ze ook de kracht overbrengen om deze te kunnen gaan. Ik wil ze allen weer opnemen in Mijn rijk en ze de gelukzaligheid bereiden die ze mochten genieten in het allereerste begin. De Vader wil Zijn kinderen terug die eens vrijwillig van Hem zijn weggegaan.

Amen

BD.2101

7 oktober 1941

De genaden van het verlossingswerk

Dit zijn de genaden van het verlossingswerk die Jezus Christus voor de mensen heeft verworven: dat ze in staat zijn hun zwakke wil te overwinnen, dat ze niet meer weerloos tegenover de vijand van hun ziel staan, dat hun onmetelijke kracht en genade toestroomt als ze deze begeren en dat de geringste wil voor God hun deze kracht uit God ook gewaar laat worden en het in een vergroot geestelijk streven tot uitdrukking komt.

De toestand van de mensheid voor de verlossing door Jezus Christus was erbarmelijk. Het ontbrak de mensen aan elke wil om omhoog te gaan, want ze misten het geloof aan een verder leven na de dood. Hun streven was alleen maar

gericht op aardse voordelen en lichamelijk welbehagen. Wel geloofden ze in een God die hun het aardse leven vorm kon geven naar Zijn wil. En dus golden hun vragen alleen de verbetering van het aardse bestaan. Aan de ziel en haar vorming werd geen aandacht geschonken en dat leidde tot een werelds ingestelde mensheid waaraan geestelijk streven vreemd was. Dat was het werk van de vijand die de wil van de mensen nog te zeer in zijn macht had en die hen ook aanzette tot liefdeloosheid tegenover elkaar. En ter wille van het aardse welzijn, waren voor de mensen alle middelen goed en hun denken en streven was slecht en liefdeloos.

En in deze tijd daalde de Heer af naar de aarde. In deze tijd leefde de mens Jezus, in wiens hart het verlangen naar God overgroot was en wiens levensdoel de vereniging met God was. De aaneensluiting met God was alleen mogelijk in innigste liefde en Jezus gaf liefde aan alle mensen. Hij was onuitputtelijk in Zijn liefde en Hij nam de eeuwige Liefde Zelf in Zich op. Jezus zag de zwakheid van de mensen en dat hun de wil voor het goede ontbrak. Hij wist dat alleen de Liefde hun verlossing kon brengen en Hij predikte de liefde aan alle mensen om hen daardoor aan de macht van de vijand te ontrukken.

Doordat Jezus Christus Zijn wil geheel onder de wil van God plaatste, doordat Hij bad: “Vader, niet mijn wil maar Uw wil geschiede”, maakte Hij Zich de wil van God eigen. Hij offerde Zijn wil aan God en ontnam de vijand de macht over Zijn wil. En door Zijn dood aan het kruis brak Hij de wil van de vijand. En aan diens wil ontwong Hij eveneens de mensheid voor wie Hij stierf. Want de mens Jezus onderging de dood aan het kruis om daardoor de mensen vrij te maken van degene die hen pijnigde.

En God nam het offer aan. En aan ieder mens die van de genaden van het verlossingswerk gebruik maakt en God eveneens zijn wil offert, geeft Hij vergrote kracht. Want wie leeft vanuit de navolging van Jezus, zal ook het verlangen hebben diegene te ontvluchten die hem wil binden. Maar erkent hij Jezus Christus niet, dan behoort hij tot degenen die nog gebonden zijn door de wil van de tegenstander van God. Over deze heeft hij nog macht en hun eigen wil is niet sterk genoeg om zich aan deze macht te ontworstelen. Hij zal zich steeds weer buigen onder diens wil en kan daarom nooit vrij worden.

Jezus bracht het offer voor de mensen die zelf te zwak waren. Hij plaatste Zijn sterke wil tegenover de wil van de vijand en tegenover deze wil kon de vijand zich niet staande houden. Want Jezus deed een beroep op de kracht uit God die Hem door de innige verbinding met God toestroomde. En wie Jezus Christus erkent als de goddelijke Verlosser, zal eveneens gebruik kunnen maken van de kracht van God. Want dat is de genade van het verlossingswerk, dat de wil van de mens sterk wordt om weerstand te kunnen bieden, dat de mens de kracht krijgt

overgedragen die hij nodig heeft voor zijn klim omhoog. Jezus Christus heeft de mensen de weg getoond die omhoog voert.

Ook is het een genade, dat de mens aan Hem een voorbeeld kan nemen, opdat hij zijn leven op aarde naar Zijn voorbeeld leeft: in liefde en rechtvaardigheid. En wie het ernstig meent met het navolgen van Jezus, wie zijn best doet zijn ziel te vormen naar Zijn voorbeeld, wie onophoudelijk werkzaam is in liefde, wie zijn kruis geduldig op zich neemt en steeds maar bidt: "Vader, Uw wil geschiede", diens wil zal sterk zijn en zich aan de vijand van zijn ziel ontworstelen. Want door de erkenning van Jezus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, heeft hij recht op de door Hem verworven genaden.

De weg naar boven zal gemakkelijk voor hem worden. Hij zal hem nooit zonder leiding hoeven te gaan, want steeds straalt voor hem het beeld van de Heiland aan het kruis. En hij weet dat Jezus Christus voor hem is gestorven en dat hem daardoor onmetelijke kwellingen bespaard zijn gebleven. Hij weet dat niets hem te moeilijk wordt, omdat Jezus hem kracht heeft bezorgd door Zijn dood aan het kruis. Hij weet dat zijn wil niet wankel wordt, wanneer hij Hem om genade vraagt.

En hij weet dat de macht van de vijand kleiner is geworden, dat hij hem kan overwinnen als hij wil, omdat hem de kracht toekomt, juist door zijn wil. Is deze gericht op God, dan pakt de Liefde Gods hem vast en bevrijdt hem helemaal uit de macht van de tegenstander. Maar tevoren was de wil van de mens zo zwak, dat hij niet vrij werd uit die macht. En deze zwakke wil boezemde de mens Jezus medelijden in. Hij zette Zijn sterke wil tegenover de tegenstander van God en heeft hem overwonnen. En wie Jezus Christus erkent, zal hem eveneens overwinnen, omdat hij bewust een beroep doet op de genaden van het verlossingswerk.

Amen

BD.3445

23 februari 1945

"Wie in Mij gelooft" - Genade van het verlossingswerk

Het is op dit moment noodzakelijk, dringend om de genade van het verlossingswerk te vragen. Want nu zal blijken, hoe veel sterker de wil van de mens kan zijn, die omwille van de dood van Jezus Christus, bidt om kracht en genade.

Jezus Christus stierf de meest pijnlijke dood aan het kruis, om de mensen lijden te besparen. Hij nam het leed van de mensen op Zijn schouders, Hij droeg het kruis voor hen en dientengevolge kunnen de mensen voor lijden gespaard blijven, mits ze zich gelovig onder het kruis zetten, mits ze Jezus Christus aanroepen om Zijn bijstand, opdat Hij hun last van hen afneemt en deze in hun plaats draagt.

En de mens zal gesterkt zijn na deze aanroep, want de Goddelijke Verlosser Zelf geeft hem kracht, als genade van Zijn verlossingswerk. En zijn wil zal worden gesterkt, alle angst zal van hem wijken, hij zal met meer kracht streven opwaarts te gaan en aards leed zal hem nauwelijks raken, omdat Jezus Christus het hem helpt dragen.

Echter, hoe weinig mensen roepen Hem aan om hulp, hoe weinige belijden het geloof in Hem en Zijn verlossingswerk en hoe zelden wordt de genade van het verlossingswerk afgesmeekt en aldus bewust ontvangen. Ze roepen God aan, maar erkennen Hem niet in Jezus Christus, en daarom heeft het leed op aarde een maat bereikt, die overvol schijnt te zijn.

En de mensen moeten het leed zelf dragen. Ze moeten het op zich nemen, omdat ze niet in Hem geloven. En daarom is de nood zo hoog, en de mensheid is zwak van wil, omdat ze zonder Jezus Christus haar weg gaat en daarom, enorm zwaar belast, door groot louterend lijden heen moet gaan.

God wil nog op aarde de mens de gelegenheid geven, Jezus Christus te herkennen, doordat Hij hen zelf de weg naar Golgotha laat gaan, die het omhulsel van hun ziel moet laten smelten, die in hen de vonk van liefde moet ontsteken, opdat zij nu ook de weg in navolging van Jezus gaan en Hem Zelf als verlosser van de wereld leren kennen. En als het lijden maar tot het doel bijdraagt, dat zij Jezus Christus aan het eind van hun leven niet afwijzen, dan hebben ze veel gewonnen, en ze zullen daarvoor ooit dankbaar zijn en ook het lijden zegenen, dat hen dit inzicht heeft opgeleverd. Maar verminderen kunnen zij het lijden op aarde alleen, wanneer zij in diep geloof tot Hem daarom bidden, dat Hij hen helpt het kruis te dragen.

Zijn volgelingen echter zullen alle zwakheid van wil verliezen, zij zullen onbevreesd door de lijdenstijd heen gaan, want zij putten de kracht uit Hem, zij maken gebruik van de genade van het verlossingswerk en dus ontbreekt het hun niet meer aan kracht waarmee zij alles bedwingen, wat de wereld van hen eist, en waardoor ze ook door het leed niet terneergedrukt worden. Want Jezus Christus draagt voor hen het leed, Hij stierf voor de zonden van de mensheid, en zo nam Hij ook de straf voor de zonden op Zijn schouders.

En de mens kan gezuiverd uit zijn aards leven tevoorschijn komen, als hij maar met diep geloof in Hem, om vergeving van de zonden bidt. Hij heeft het middel van de loutering, het leed niet nodig - terwijl de ongelovige mensen slechts alleen door leed nog gered kunnen worden, mits ze niet een geheel verstokte instelling hebben.

De genaden van het verlossingswerk staan de mens onbegrensd ter beschikking, en hij kan er steeds en voortdurend gebruik van maken. Maar ze blijven zonder effect voor diegenen, die Jezus Christus afwijzen en hun aards lot neemt geen makkelijke vorm aan, omdat het de tijd van het einde is, die moet worden uitgebuit, willen de zielen nog gered worden. Wie in Jezus Christus gelooft, die weet zich niet verloren, want hij vlucht in elke nood naar het kruis. En hij zal niet tevergeefs vragen. Zijn leed zal draaglijk zijn, zijn wil wordt gesterkt en zijn kracht om alle geestelijke en lichamelijke nood te overwinnen zal toenemen, en hij zal zijn levensstrijd goed doorstaan, en zijn aardse weg zal succesvol zijn - hij zal geestelijk rijp worden en het eeuwige leven winnen. Want Jezus Christus Zelf heeft hem beloofd: Wie in Mij gelooft zal niet sterven, maar het eeuwige leven hebben.

Amen

BD.7033

4 februari 1958

De belangrijkste genade van het verlossingswerk: versterking van de wil

Altijd hebt u een onoverwinnelijke bron van genaden in Jezus Christus, die voor u genaden zonder mate heeft verworven door Zijn kruisdood. Waartoe u uit eigen zwakte niet in staat bent, dat zal u licht vallen bij gebruikmaking van de schat aan genaden, tot welke ieder toegang heeft, waaruit ieder zich naar behoefte kan voorzien. Wanneer het u dus aan kracht ontbreekt, aards en ook geestelijk, dan staat steeds de weg voor u open tot Jezus Christus, om Hem te vragen uw kracht te versterken en uw wil zo te richten dat u deze kracht ook volgens Zijn wil gebruikt.

En Zijn wil is, dat u steeds aan Zijn kruisdood denkt, die Hij voor u en uw zondesuld heeft verdragen. Zijn wil is, dat u Hem zult navolgen in het leiden van uw levenswandel, dat u bijgevolg op de genaden van Zijn verlossingswerk een beroep zult doen om een leven in liefde te kunnen leiden, dat u Hem

voortdurend vraagt om versterking van uw wil en toevoer van kracht om Zijn wil recht te doen wedervaren.

Hij heeft voor alle mensen genaden zonder mate verworven door Zijn kruisdood. Maar om deze genaden moet worden gevraagd en bijgevolg moet Hij Zelf als Gods Zoon en Verlosser van de wereld worden erkend, in wie de eeuwige Liefde Zich belichaamde om u mensen te helpen u van uw vijand te bevrijden, waartoe u zonder de hulp van Jezus Christus, zonder Zijn schenking van genaden, niet in staat zou zijn. Want u bent zwakke wezens zonder licht. Ter wille van deze zwakheid van u volbracht God het werk van erbarmen en deed u daardoor een overmaat aan genaden toekomen, waarop alle mensen een beroep kunnen doen.

De tegenstander van God wil u zwak houden. En alleen bent u niet in staat u van hem los te maken. Maar vraagt u de hulp van Jezus Christus, dan kan Hij u omwille van Zijn kruisdood van kracht voorzien. Hij kan u iets schenken, maar dit kostelijke geschenk zult u moeten afsmecken en in dank aannemen, wil het bij u werkzaam worden. Want u zult niet plotseling verlost kunnen worden, wanneer de wil om vrij te worden van de boeien van de tegenstander niet in u ontwaakt. Maar uw wil wordt steeds weer aangespoord, doordat u kennis verkrijgt van het grote werk van liefde en erbarmen van Jezus. Doordat u zich erg vaak van uw eigen zwakheid bewust wordt, doordat u een weg wordt gewezen deze zwakheid de baas te worden.

Ook dat is een onverdiende genade Gods die u zou moeten achten. Want u zult niet onder dwang naar Jezus Christus kunnen worden geleid. U zult de weg zelf moeten gaan in vrije wil. Maar u zult er geen spijt van hebben wanneer u eenmaal door de kracht van de genade bent getroffen en uw blik en uw verlangen steeds weer naar Hem zult wenden, die u helpen wil en kan, zodra u dit ook maar wilt.

De genadebron is onuitputtelijk. En wie maar eenmaal de vraag tot Jezus Christus heeft gericht om hem te helpen, die zal Zijn hulp op een veelvoudige wijze gewaar worden. De stromen van genade zullen hem steeds weer treffen en zijn wil zal steeds sterker worden, om zich door Jezus Christus te laten verlossen van zonde en dood, van de cipier die zijn ziel al eindeloze tijden gevangen hield.

U mensen bent al eeuwigheden lang geheel zonder enige kracht. Maar als mens bezit u de levenskracht, echter die zou alleen niet voldoende zijn om u vrij te maken van de tegenstander van God. Maar deze levenskracht stelt u in staat uw gedachten en schreden te leiden naar Jezus Christus. En ook stelt ze u in staat volgens Zijn goddelijke wil werken van liefde te verrichten. Maar tevoren hebt u een versterking van uw wil nodig, die door de tegenstander van God nog gebonden wordt gehouden.

En deze versterking van wil is een der belangrijkste genaden van het verlossingswerk. En u zult deze ontvangen als u ze begeert. En u zult waarlijk in staat zijn het doel van uw leven op aarde te vervullen. Maar zonder de hulp van Jezus Christus blijft u zwak en gebonden aan de tegenstander Gods. Op de genaden van het verlossingswerk moet een beroep worden gedaan, wil de mens vrij worden uit zijn macht en weer terugkeren naar Hem, van wie hij eens is weggegaan.

Amen

BD.6383

22 oktober 1955

Het benutten van de genaden van het verlossingswerk

Op de genaden van Mijn verlossingswerk wordt slechts weinig een beroep gedaan. Voor alle mensen ben Ik aan het kruis gestorven, aan allen kan door Mijn werk van barmhartigheid verlossing van zonde en dood ten deel vallen. Geen mens is uitgezonderd, tenzij hij zelf weerstand biedt om reden dat hij Mij en Mijn verlossingswerk niet erkent, dat hij zichzelf uitsluit van de kring van hen die door Mijn bloed zijn verlost, dat hij daardoor bewust een aanhanger is van diegene die de schuld is van zonde en dood.

Ieder mens die zich onder Mijn kruis plaatst, die zijn zondelast naar Mij draagt, zal vrij worden. Voor hem is het lichtrijk geopend, dat vóór Mijn kruisdood gesloten was. Want voor hem heb Ik het zoenoffer volbracht, opdat hij vrij zal worden van alle schuld. Maar wie Mijn offer niet aanneemt, die mijdt het kruis. Hij staat afzijdig en Mijn werk van liefde en erbarmen blijft volledig zonder indruk en uitwerking op hem, ondanks dat het offer ook voor hem heeft gegolden, ondanks dat ook hij zich kan bevrijden van alle schuld.

Maar tegen zijn wil in kan hij niet worden verlost, omdat hij zich vrijwillig aan de kant van Mijn tegenstander opstelt. Mijn verlossingswerk geldt voor alle mensen, maar slechts zeer weinigen benutten het. De geestelijke nood op aarde zou niet een dergelijke omvang hebben kunnen aannemen, wanneer er meer aan diegene werd gedacht, die Zich heeft opgeofferd voor de mensheid, opdat ze zalig zullen worden; wanneer u mensen aan de overgrote Liefde van de mens Jezus zou denken, die naar u allen uitgaat. De mensen van de tegenwoordige tijd, het verleden en de toekomst, die Hij allen van de grote schuld wilde verlossen die hen van Mij scheidde. De mens Jezus was zo vervuld van Liefde, dat Ik Zelf in Hem kon verblijven, dat Zijn uiterlijke vorm Mij in zich kon dragen in alle

volheid en dat uit de Liefde bij Hem de kracht tot volle wasdom kwam om voor u mensen te lijden en te sterven aan het kruis.

En aan deze oneindige Liefde zou u steeds moeten denken. En u zou ook deel moeten willen hebben aan de genaden die de mens Jezus voor u heeft verworven. Ze staan u zo rijkelijk ter beschikking. En u zult steeds alleen tot Hem hoeven te roepen, opdat u gered wordt, en uw roepen zal niet tevergeefs zijn. Want het werk van erbarmen werd toch voor u gebracht, opdat u hulp zou kunnen ervaren in uw zwakheid, in elke geestelijke en aardse nood. Want u zou vrij moeten worden van uw cipier, van hem die u al eeuwige tijden gevangen hield en in wiens boeien u nog steeds smacht en eeuwig smachten zult, wanneer u niet Mij Zelf als uw Verlosser Jezus Christus aanroept, opdat Ik u zal bevrijden.

Waarom gebruikt u de genaden van het werk van de verlossing niet? Waarom vraagt u Jezus niet om versterking van uw wil? Waarom draagt u uw zondelast niet onder Zijn kruis? U zult u nooit kunnen bevrijden uit die macht. U zult hulp nodig hebben. U zult u aan de redder Jezus Christus moeten overgeven en daardoor van uw wil blijk geven, dat u zich losmaakt van Mijn tegenstander. En het zal u gemakkelijk lukken, omdat de mens Jezus is gestorven, opdat u gesterkt zult worden om weerstand te bieden aan de vijand van uw ziel. Maar zonder Mij bereikt u niets. Zonder Mij bent u te zwak en blijft u eeuwig gekluisterd in zijn macht.

De beslissing hebt u zelf te nemen. Maar u mensen zou de goddelijke Verlosser Jezus Christus niet moeten afwijzen. U zou zich niet moeten aanmatigen Hem slechts als mens te beschouwen. U zou om opheldering moeten vragen wanneer het mysterie van de menswording van God voor u nog niet begrijpelijk is. U zou de waarheid moeten verlangen en erom vragen bij God. En het ware begrip daarvan zal u worden gegeven, omdat Ik u allen graag wil verlossen, omdat Ik voor u allen ben gestorven aan het kruis. En daarom wil Ik dat u Mij en Mijn werk zult onderkennen en erkennen, omdat Ik wil dat ook u vrij zult worden van zonden en dood en binnen zult kunnen gaan in het rijk van licht, dat Ik voor u heb geopend door Mijn dood.

Amen

BD.5803

11 en 12 november 1953

De belevenis van Saulus - Genade

Een ongewone belevens kan steeds als genade worden beschouwd, omdat die er steeds toe kan bijdragen, de gedachten van een mens in de goede richting te leiden. Ze kan echter net zo goed alleen als zuiver aards worden beschouwd en beoordeeld en dan is ook de genade zonder spoor aan een mens voorbij gegaan. En zou u mensen aan alle gebeurtenissen denken, die u zelf zijn overkomen, die altijd daartoe waren veroorzaakt, de verbinding te zoeken en te vinden met Hem die uw lot stuurt; zou u in elk ongewoon voorval een vingerwijzing van Mij hebben onderkend, dan zou waarlijk geen genadestraal u hebben geraakt zonder inwerking en u zou zich buitengewoon rijk met genade bedacht voelen.

Maar u mensen schenkt weinig aandacht aan Mijn duidelijke leiding. U beleeft alles als vanzelfsprekend. En wat u ongewoon toeschijnt, is voor u slechts toeval. Het is voor u alleen maar een vreemde samenloop van gebeurtenissen, die evenwel onbelangrijk zijn. U verwacht tekenen en wonderen. Voor ieder van u afzonderlijk maakt u aanspraak op onmiskenbare bewijzen van Mijn bestaan en Mijn werkzaam zijn. Deze zouden uw ziel echter geen voordeel opleveren, omdat ze bij de werkzaamheid van haar eigen wil gehinderd zou worden en nu door het inzicht werd aangezet tot willen en tot handelen; door een inzicht dat ze zou moeten verwerven om een zegenrijke uitwerking te hebben.

Dat wat u mensen onder dwang zou doen, zou niet kunnen worden beoordeeld als een vrijwillige daad. Dus schakel Ik weliswaar alles uit wat als dwang op u zou kunnen inwerken, maar zonder dat u niets krijgt. Maar waar een ziel sterk genoeg is dat ze ook een geweldige belevens niet als geloofsdwang beschouwt, daar bestaat ook geen gevaar van onvrijheid voor deze ziel.

Zwakke zielen zouden zich door ongewone genadegaven geïmponeerd voelen en dus ook geloven, als ze tevoren ongelovig waren. Maar een sterke ziel laat zich niet van de wijs brengen, want niet elke gebeurtenis is voor honderd procent een bewijs. Elke gebeurtenis die een mens op ongewone wijze overkomt, hoeft niet per se indruk op hem te maken, want hij bedenkt er veel verklaringen voor, zoals zinsbegoocheling, een storing in de gezondheid, een natuurverschijnsel. Hij kan voor zichzelf alles natuurlijk verklaren als hij dat wil. En een wilskrachtige ziel zal veel eerder deze verklaring laten gelden dan in een voor honderd procent sluitend bewijs geloven; dan in een openbaring van Mijn kant.

Doch zulke voorvallen die hem buitengewoon treffen, kunnen diep in zijn denken ingrijpen. Hij kan leren er anders over te gaan denken. Hij kan de mogelijkheid accepteren en nu met een dergelijke mogelijkheid rekening houden, om welke reden dan nog steeds zijn eigen wil moet beslissen. Het is verre van Mij, door ongewone verschijnselen die als genadestroom worden bestempeld, de wil van een mens ertoe te brengen om te veranderen, zodanig dat hij dus geloven **moet** wat hij tevoren niet wilde geloven.

Maar een ziel die worstelt om de waarheid, wier denken en doen gebaseerd is op de wil het juiste te doen, zo een ziel kom Ik te hulp in zoverre, dat Ik haar tevoren in de war breng en ze nu opnieuw haar denken moet ordenen. En de mens zal nu een betere oplossing vinden dan tevoren. Ieder ongelovig mens wordt door Mij door een ongewone belevenis geholpen zijn denken te veranderen. Maar de meesten gaan er blind aan voorbij. Ze zoeken steeds een puur natuurlijke verklaring en stellen zich daarmee tevreden. Dus werden ze door een genade geraakt die ze niet werkzaam bij zich lieten worden.

Ieder mens heeft belevnissen als Saulus, die hem in een Paulus zouden kunnen veranderen. Saulus legde zijn verschijningen gewoonweg uit als een duidelijke openbaring. En ook de stem die hij hoorde - die echter ook nu in vele mensenharten te vernemen is - was voor hem zonder twijfel de stem van God. Ze klonk echter niet duidelijker of overtuigender dan heden ten dage, wanneer Ik een mens toespreek om hem te waarschuwen of aan te manen, om hem te winnen. Maar zijn oor luisterde ernaar, terwijl tegenwoordig de mensen hun oor sluiten. Zijn verstand deed moeite juiste gevolgtrekkingen te maken. Dus een geringe aansporing was voldoende om zijn wil te veranderen. En hij gaf zijn belevenis zo weer, zoals die indruk op hem had gemaakt, waaraan vele mensen voorbij zouden zijn gegaan zonder ze op zich in te laten werken.

Ik ken iedere ziel en Ik geef iedere ziel wat ze nodig heeft en wat haar help om zalig te worden. Maar niet iedere ziel neemt aan wat Mijn Liefde haar biedt. Niet iedere ziel zal de genaden bij zich werkzaam laten worden, maar ontvangen kan iedere ziel onbeperkt. Maar ze wordt nooit onder dwang ertoe gebracht de genade aan te nemen. En daarom wordt ook nooit de vrijheid van wil belemmerd door zulke ongewone belevnissen, zodat ze geloven **moet**.

Amen

BD.2488

1 oktober 1942

Geschillen van het leven zijn genade

Wie voor God heeft gekozen, blijft ook in Zijn genade. Want elk geschil van het leven is genade, die zijn klim omhoog moet bevorderen. Alleen door voortdurende strijd kan de mens rijper worden, tot zijn leven een ononderbroken dienen in liefde is geworden. Elke weerstand vergroot zijn wilskracht als hij hem probeert te overwinnen. Hij vergroot zijn drang om werkzaam te zijn, zonder

welke het leven een achteruitgang zou zijn, omdat activiteit alleen het alomvattende begrip van het leven is. Maar zonder weerstand zou ook de drang om werkzaam te zijn verlammen en zou het aardse leven niet tot het resultaat voeren dat zijn einddoel is: tot de rijpheid van de ziel, die alleen in de strijd en in voortdurende werkzaamheid rijp kan worden, vooropgesteld dat de werkzaamheid een dienen in liefde is en niet wordt uitgevoerd in vernietigende zin.

Maar wie op God aanstuurt zal nooit het gebod van de naastenliefde buiten beschouwing laten en zo ook elk geschil van het leven proberen te overwinnen, zonder de naaste schade te berokkenen. Dus zijn strijd om het bestaan wordt geleverd met inachtneming van het gebod van de naastenliefde. En dit is doorslaggevend, of alle noden en wederwaardigheden van het leven die God uit genade de mens oplegt, ook als genade werkzaam zijn, of ze als toetsstenen op de weg van het aardse leven worden overwonnen en dus de ziel van de mens voordelen opleveren. Want de genade moet ook als genade worden onderkend. Maar wie God tracht te bereiken, neemt alles berustend aan wat hem door God wordt opgelegd. En voor hem zal elk leed alleen een bewijs van de Liefde van God zijn, dat hem de rijpheid van ziel moet opleveren.

Amen

BD.4117

7 september 1947

Groot leed - Grote genade

Zeer groot leed is een bijzondere genade ofschoon dit voor u onbegrijpelijk is, want Mijn liefde wil u mensen niet laten ondergaan in de roes van de wereld en stelt er daarom momenten van dreigende nood tegenover om u tot nadenken te bewegen. Anders zou de ziel leeg vertrekken en geen succes hebben te boeken in haar geestelijke ontwikkeling.

Leed moet altijd beschouwd worden als een middel om de mens hulpeloos en zich van zijn zwakheid bewust te maken. En zodra het leed er toe bijdraagt dat de ziel zich tot Mij wendt, dat zij tot Mij komt om hulp en zich ootmoedig aan Mij toevertrouwt, is het heel zegenrijk en daarom als een genadegeschenk te bezien. Want leed voert tot Mij, terwijl door de vreugden van de wereld, alsook door ieder aards genot, het tegendeel wordt bereikt.

Leed laat de mensen bidden, en zonder gebed is er geen verbinding mogelijk van u uit met Mij. Zonder gebed kan de genadegave u niet gegeven worden, want gebed toont de wil en het verlangen naar Mij. Dan kan Ik de mens tegemoet komen en hem voor het vervullen van zijn bede geven wat hij nodig heeft.

Blijft echter de mens van lijden verschoond dan volhardt het lichaam in zijn afweer tegenover de Geest als deze zich aan de ziel zou willen openbaren, opdat de mens de juiste leiding en onderrichting kan aannemen. Dit laatste echter is absoluut nodig voor de geestelijke vooruitgang, voor het bereiken van een hoge graad van rijpheid van de ziel, dat deze door de Geest wordt onderwezen en hierdoor zich met de Geest verenigt. Daartoe moet Ik u echter absoluut met Mijn kracht hulp verlenen en moet er dus eerst om verzocht worden daar de vrije wil van de mens doorslaggevend is, in leed wordt deze echter tot een beslissing aangespoord.

Leed kan echter ook een mensenhart verharden. Dan drijft de mens af en streeft niet meer omhoog en dan is er geen ander middel meer dat meer succes zou hebben dan dit. Meestal echter voert het leed tot Mij, veelal vervolmaakt de mens zich door leed en dan heeft dit zijn doel bereikt. Dan moet hij Mij er echter ook dankbaar voor zijn en het ook als genade erkennen, want lichamenlijk leed is geen blijvende toestand en het is buitengewoon zegenrijk als u maar wilt dat u volkomen wordt.

Dan zult u er Mij eeuwig voor danken en in die toestand van inzicht is u ook het aardse leven gemakkelijker verklaarbaar. U zult u dan ook in de tijd van grote nood weten te helpen, want u leeft dan uw leven niet meer alleen, maar met Mij, want u opent uzelf voor Mij in het gebed en ontvangt dan kracht die u weer naar eigen wil zult kunnen gebruiken en ook zult benutten voor uw geestelijke vooruitgang - want dit is uw roeping.

Amen

BD.3169

24 juni 1944

Voortijdig sterven, de laatste genade

Ontelbare zielen gaan bij hun sterven in onrijpe toestand over naar het geestelijke rijk en daarom is hun lot niet erg benijdenswaardig. Het lichtrijk is voor hen gesloten en ze zijn in een omgeving die overeenkomt met hun onrijpe toestand, maar die hun in geen geval bevalt. Want in deze zielen is de eigenliefde bijzonder

sterk ontwikkeld, waarom ze ook op aarde weinig liefde voor de naaste hebben betracht en geen hoge graad van ontwikkeling konden bereiken.

De eigenliefde laat haar nu haar onvolmaakt lot bijzonder zwaar voelen. Want nergens zal ze deze kunnen bevredigen. Weliswaar stelt haar het eigen verlangen alles voor de geest, wat ze ook maar wenst, maar zodra ze het tracht te pakken, beseft ze dat het slechts drogbeelden zijn. En dit besef is des te meer kwellend, met hoe meer verlangen ze de aardse goederen begeert. Ze heeft in het leven op aarde de materie nog niet overwonnen en neemt het verlangen ernaar mee naar het hiernamaals. En bijgevolg heeft ze ook niet de behoefte uit te delen en de zielen die haar lot delen gelukkig te maken, omdat ze ook op aarde weinig medelijden had met het leed en de zorgen van de medemensen.

En toch verleent God ook deze zielen nog genaden en geeft Hij hun opnieuw mogelijkheden zich te ontwikkelen, zodat ze ook in het hiernamaals nog tot grotere rijpheid kunnen komen. Want door hun hang naar de aarde, die alle onrijpe zielen eigen is, houden ze zich voornamelijk nog in de nabijheid van de aarde op. En nu kunnen ze de door mensenhand verrichte verwoestingen zien. Ze zien daardoor de waardeloosheid van aardse goederen in. Ze zien de wereldse nood op aarde en kunnen zich daardoor zelfs genoopt voelen, hun wil om te helpen tot uitdrukking te brengen. En bij enkele zielen draagt de aardse nood dus bij om hun denken te veranderen. En ze overwinnen de eigenliefde en staan nu aan het begin van hun positieve ontwikkeling in het hiernamaals.

Deze genade wordt tegenwoordig nog aan ontelbare mensen verleend door God. De liefdeloosheid van de mensen brengt dus weliswaar hun aardse einde dichterbij, daar het leven op aarde niet wordt gebruikt ten behoeve van de positieve ontwikkeling van de zielen. Maar toch mogen de zielen van de gestorven mensen zich nu nog in de nabijheid van de aarde ophouden, om dan bij het zien van het leed en de ellende van de mensen hun gezindheid te veranderen, om de waardeloosheid van aardse goederen in te zien en het verlangen ernaar te onderdrukken.

Maar is de eigenliefde buitengewoon sterk, dan draagt ook deze aardse nood er niet toe bij te veranderen. Dan zal het verlangen naar de goederen van de wereld alleen nog maar heviger worden. En de eigen fantasie zal hem alle zaken voorspiegelen waar het wezen vurig naar verlangt. Maar dan is ook de toestand uitermate kwellend en is de ziel in het grootste gevaar zich negatief te ontwikkelen en de laatste genade in het rijk hierna niet meer te benutten. Dit gevaar is groot en toch is het sterven voor het laatste einde voor zulke onrijpe zielen nog een genade. Want daarna bestaat er geen mogelijkheid meer om rijper te worden in het hiernamaals, ondanks de lage graad van rijpheid.

Daarom is het voortijdig sterven een bewijs van de goddelijke Liefde die zulke zielen nog graag redding wil brengen, daar ze in het leven op aarde hebben gefaald. Het is een laatste middel om zichzelf te veranderen tot liefde. En God zal geen middel onbeproefd laten om al het wezenlijke nog redding te brengen eer het te laat is. Maar hoe het deze middelen gebruikt, is aan zijn vrije wil overgelaten.

Amen

BD.2450

15 en 16 augustus 1942

Verwerven van genaden in het hiernamaals - Werkzaamheid in lichtsferen

De genaderijke tijd van het leven op aarde vindt zijn einde met de dood van de mens. Want dan keert zijn ziel terug in het geestelijke rijk en is of rijk gezegend met geestelijke goederen, ofwel arm en behoeftig, al naar gelang ze een beroep heeft gedaan op de genaden die haar in het aardse leven ter beschikking stonden. Zodra het leven op aarde is beëindigd houdt de toevoer van genaden op in zoverre, dat het wezen hier nu zelf naar moet streven. Dat het dus pas door zijn juiste instelling tot God opnieuw genaden verwerft. Dat het dus met goddelijke genade, dat wil zeggen met Zijn hulp, bedacht wordt, als het voor God kiest, dus door de wil om werkzaam te zijn in liefde, de uitstraling van Zijn Liefde verwerft.

Dit is in de meest ware zin van het woord een genade, daar de toets tijdens het leven op aarde, de mens eigenlijk de laatste voltooiing zou moeten brengen en nu God uit overgrote Liefde het wezen ook in het hiernamaals Zijn hulp niet ontzegt, en wel op die manier dat Hij het wezen toestaat een kijkje te nemen in het lijden van andere zielen en het er daardoor toe wil brengen deze lijdende zielen bij te staan. Door deze wil om hulp te verlenen, verwerft ze weer de genade Gods, die God onbeperkt uitdeelt om de zielen te redden uit de meest duistere nood.

En de ziel is dankbaar tegenover haar Schepper als ze wetend is geworden, dat wil zeggen de uitstraling van Gods Liefde in ontvangst kan nemen. Dan is ze helemaal gelukkig en looft en prijst ze God ononderbroken. De lichtsferen zijn nu voor deze ziel toegankelijk. Ze zijn nu haar blijvende omgeving. Ze heeft geen achteruitgang meer te vrezen. Ze kan alleen in steeds lichtere lichtsferen binnengaan, maar nooit verduistert een schaduw haar gelukzaligheid.

En nu begint haar activiteit in het hiernamaals, die haar de grootste voldoening geeft. Want ze voert alleen uit, waartoe diepste liefde haar aanzet. En daarom is haar huidige activiteit gelukkig makend. Een liefdevolle ziel is er alleen maar op bedacht geluk te schenken, dus dat uit te delen, wat haar zelf gelukkig maakt. En omdat ze zelf de toestand waarin er geen licht was, heeft doorgemaakt en de onvrijheid als een kwelling onderging, wil ze in haar liefde de zielen te hulp komen die hetzelfde lot moeten verdragen. Want nu weet ze ook dat ze daarmee de wil van God vervult. Ze voelt zich als het ware doordrongen van de goddelijke wil en voert deze zonder weerstand uit.

En toch beknot ze de zielen die ze omhoog zou willen leiden niet in hun vrijheid van wil. Daarom is haar werkzaam zijn moeizaam en vraagt het zeer veel geduld. Maar haar liefde laat haar niet moe worden. En de moeite wordt ook beloond, want ze voelt de grootste gelukzaligheid als de ziel aan haar influisteringen gehoor geeft en zich los begint te maken van de wereld. Deze arbeid bij de zielen in het hiernamaals en op aarde is verlossende bezigheid, waar de mens op aarde het belang maar zelden van inziet. Want pas het op de hoogte zijn van de eeuwige gelukzaligheid maakt de noodzaak van dergelijk werk begrijpelijk.

Maar zodra de ziel in het hiernamaals zich in het gebied van de goddelijke uitstraling van Liefde bevindt, is ze ook op de hoogte van haar taak en het belang ervan. En ze vervult die nu met een overgave die alleen op haar liefde is gebaseerd. Liefde en gelukzaligheid zijn onafscheidelijk. De ziel moet in liefde gelukzaligheid voorbereiden, omdat ze onophoudelijk gelukzaligheid ontvangt. En ze moet de nog gebonden zielen helpen alle hindernissen uit de weg te ruimen die de gelukzaligheid de toegang beletten. De ziel moet het weten verder leiden, waardoor ook de onvrije zielen vrij worden en nu eveneens binnen kunnen gaan in lichtsferen, in de eeuwige gelukzaligheid.

Amen

BD.4887

1 mei 1950

Het berouw van de zielen die Goddelijke genadegaven afwezen

In grote geestelijke nood bevinden zich die zielen die Ik door Mijn Woord benaderd heb, dat zij echter niet accepteerden als de stem van de Vader. Want het vermogen iets te doorzien hebben ze, alleen ontbrak hun de wil tot ernstig onderzoek. Eens echter komen deze zielen tot inzicht en dan is hun berouw

overgroot, een kostbaar genadegeschenk van Mij niet benut te hebben, en hun zelfverwijten zijn kwellingen die niet te beseffen zijn.

Wie nu Mijn genadegave aangeboden krijgt is in zekere zin geroepen tot geestelijke werkzaamheid, omdat Ik de rijpheidsgraad van ziel ken van hem die Ik wil helpen hogerop te komen. Hij is in staat te begrijpen zodra hij bereid is in de waarheid te leven. Hij staat dus nu op een tweesprong: de eeuwige waarheid tegemoet te gaan, of op de wereld in te gaan. En nu hangt het van zijn eigen wil af welke weg hij kiest. Welnu, een mens die twee wegen kan gaan en dan uit zichzelf de verkeerde gaat, moet zich daarvoor verantwoorden.

De ziel voelt dit onbewust en verkeert daarom in moeilijkheden, ofschoon het verstand van die mens zulke bedenkingen zou willen verjagen. Het zijn grote geestelijke tegenstrijdigheden die de ziel en het verstand elkaar nu toespelen, en zalig is de mens als de ziel het verstand nog kan overtuigen van zijn dwaling voor het te laat is, dat wil zeggen: eer de ziel het aardse omhulsel verlaat. Maar gaat zij het geestelijke rijk binnen in een toestand van duisternis, dan brandt het licht dat haar had moeten verlichten als een vuur in haar. Want het bewustzijn dat zij uit eigen schuld in duisternis verwijlt, blijft haar ook in de toestand van onwetendheid bij, omdat zij het licht ontvlucht is, dat Mijn liefde en genade voor haar ontstak. Zij leeft dan in grote pijn, verlangend naar deze genadegave, die haar niet meer kan worden geschonken wanneer die eens versmaad werd.

Weliswaar kan zij van de kant van de lichtwezens worden geholpen, maar die zien er voor de ziel niet uit als brengers van het licht. Doch de vrije wil van de ziel wordt op een andere wijze op de proef gesteld, zodat zij weer op een tweesprong staat: of de lichtzielen te volgen, die zich weliswaar niet laten herkennen, maar haar helpend willen bijstaan, of weer in stijfhoofdigheid te volharden en de hulp van die lichtwezens af te wijzen.

Zoals op aarde de mens niet gedwongen wordt tot het aannemen van het licht dat van boven op de aarde neer straalt, zo is ook in het geestelijke rijk de wil van de zielen doorslaggevend hoe hun instelling is tegenover de hulp die Mijn eeuwige Liefde hun altijd ten deel laat vallen om hen opwaarts te leiden.

Op aarde hebben zij Mijn overgrote genadegaven ontvangen in Mijn Woord, dat hun met zekerheid de geestelijke rijpheid oplevert. En daarom is het onverantwoordelijk geen acht te slaan op Mijn Woord, dat hun van boven wordt aangeboden, en zich er onverschillig of geheel negatief tegenover op te stellen. En begrijpelijkerwijze moet het een ziel ten zeerste beklemmen als zij aan het zekerste middel om het eeuwige leven te bereiken geen aandacht heeft geschonken en nu, in een betreuenswaardige toestand in de geestelijke sferen vertoeft, waar duisternis heerst en onzaligheid.

Maar het was haar vrije wil, want zij heeft zichzelf door haar wil deze erbarmelijke toestand geschapen, en moet hem nu verdragen of uit vrije wil weer een verandering nastreven. Dus iedere gelegenheid benutten die Mijn Liefde en erbarmen de ziel in het hiernamaals nog verschaft, opdat zij toch nog opwaarts gaat en in het lichtrijk kan ingaan, al is het ook **na** een eindeloos lange tijd. Haar wil alleen bezorgt haar het lot in de eeuwigheid. Haar wil wekt de ziel tot leven, maar kan ook de aanleiding zijn tot de geestelijke dood.

Amen

BD.2369

15 juni 1942

Einde van de tijd van genade - Zwaarste leed

De tijd van genade is spoedig voorbij en het denken van de mensen verandert niet. De mensen worden steeds liefdelozer en steeds dieper raken ze in de vangnetten van de satan verstrikt, zodat ze elkaar wederzijds kwellen en zonder enige liefde zijn. En God wendt elk middel aan om ze aan dit lage geestelijke niveau te onttrekken. Hij ontnemt hun aardse goederen om ze los te maken van de materie en Hij probeert ze door tegenspoed van allerlei aard tot nadenken aan te zetten. Hij brengt ze in situaties waarin ze zoekend naar hulp zich tot Hem moeten wenden. Maar elk middel mislukt en de geestelijke toestand wordt niet opgeheven.

En de tijd is niet meer ver dat Gods tuchtroede de mensen zal treffen. Want de tijd van genade gaat zijn einde tegemoet. En daarom moet de aarde nog onnoemelijk zwaar leed verdragen, want dit leed is een genade, zodra het niet aan de mens voorbij gaat zonder sporen na te laten en de ziel redding brengt.

Maar de wil van de mens kan niet worden gedwongen. En als het leed hem niet de juiste weg laat vinden, is er geen redding meer voor hem, en behoort hij bij diegenen die op de dag van het oordeel de macht van de Heer te voelen krijgen en dus ondeugdelijk worden bevonden. En wat dit oordeel betekent, kunnen de mensen niet begrijpen. Ze kunnen het zich niet voorstellen dat hun ziel weer door duizenden eeuwen heen een toestand in onnoemelijke kwelling moeten verdragen. Maar God die daarvan op de hoogte is, laat niets onbeproefd om hun dit lot te besparen. Hij kan de wil van de mens echter niet met geweld op het goede richten.

Maar de komende nood zal zo groot zijn, dat in ieder mens het natuurlijke gevoel wordt gewekt de medemens te helpen, als hij zich niet volledig van elke liefde heeft ontdaan. Is hij nog tot liefde in staat, al is het in de geringste mate, dan zal hij bij het zien van deze nood wakker worden en ook liefdevol werkzaam zijn. Echter in degene die aan **deze** nood nog voorbij gaat, zonder bereid te zijn om te helpen, is elke liefdevonk gedoofd en de mogelijkheid van een vooruitgang is er voor hem niet meer. Ze staan zo ver van God af, dat ze buiten de uitstraling van Gods Liefde staan, wat dus hetzelfde betekent als dat de geestelijke substantie weer wordt verhard tot de meest vaste materie. En dan begint het aardse bestaan opnieuw in de grootste kwelling van het gebonden zijn.

Wanneer nu tevoren dit onuitsprekelijke leed over de aarde komt, dan is dit nog een daad van de barmhartigheid van God, omdat Hij de zielen het onvoorstelbare leed van een herhaalde weg over de aarde graag wil besparen. Maar het wordt niet als zodanig herkend. Veel meer is het leed een aanleiding om God nog sterker af te wijzen, omdat de mensen in hun blindheid de geestelijke samenhang niet inzien. Maar daar wordt voldoende opheldering over gegeven, daarom wekt de Heer profeten op en laat hen alles tevoren aankondigen. Hij laat de tijd niet zonder aanwijzingen dichterbij komen.

Hij laat de mensen voortdurend vermaningen toekomen en ze over de zin en het doel van het aardse leven in kennis stellen. Maar ze sluiten hun oren en wijzen de goddelijke genadegave zonder bedenken af. En daarom is er voor deze mensen geen redding meer, geen weg die hen van de afgrond weghoudt, wanneer ze aan de laatste vermaningen en waarschuwingen geen gehoor geven. Ze kunnen er steeds alleen maar opmerkzaam op worden gemaakt, dat het geestelijk lage niveau de oorzaak is van het komende leed en dat deze eerst moet worden opgeheven, voordat van de kant van God aan het leed paal en perk kan worden gesteld.

Wie aan deze vermaningen en waarschuwingen denkt wanneer de laatste tijd van genade aanbreekt, de tijd van het meest smartelijke leven op aarde, die zal door het aanroepen van God nog op het laatste moment het ergste van zich af kunnen wenden. Hij zal niet tot diegenen behoren die gedoemd zijn eeuwigheden lang de toestand van algehele hulpeloosheid en onvoorstelbare kwellingen te verdragen.

Amen

BD.4966

12 september 1950

De kracht van het geloof is genade, die echter pas werkzaam wordt door de wil

De genade van de almachtige God is in de eindtijd buitengewoon goed merkbaar, wanneer de mensen aards worden overmeesterd door nood die bijna ondraaglijk schijnt. En wie zich maar in zijn hart tot Hem wendt, zal door Zijn Liefde worden vastgepakt en met Zijn genade vervuld. De rechtvaardige mens die zich voor God uitspreekt, zal toenemen in inzicht. En dit inzicht is alleen al een genade, want ze bezorgt de mens standvastigheid in het geloof, en daaruit voortvloeiend kracht om weerstand te bieden. De mens die een beroep doet op de genade Gods, zal zich niet meer zwak voelen. Hij zal bewust leven in de hoop op spoedige redding uit de nood.

Standvastigheid in het geloof is een genade. Want de mens zal zelf in deze grote nood van de eindtijd niet meer zo aan zichzelf werken, dat hij vanzelf een versterkt geloof krijgt. Maar God ziet de naar Hem gekeerde wil en helpt ook daar waar de mens zwak is. Hij legt hem een geloof in het hart dat onwankelbaar is en dat hem de laatste tijd op aarde zal laten verdragen. Hij legt hem het geloof in het hart, maar dat wil niet zeggen dat God willekeurig gelovig zal laten worden door Zijn genade. De geloofskracht is wel een genade, maar wordt alleen effectief bij hem die geloven **wil** en God om hulp vraagt in zijn zwakheid. Ieder mens zou waarlijk Gods genade en barmhartigheid kunnen ervaren, doch het stelt de Hem toegekeerde wil voorop, en deze is God te allen tijde dankbaar.

Het zal een tijd van nood zijn die u mensen op aarde zich nog niet kunt voorstellen. En de goede mensen zullen vrees voelen voor hun medemensen die ware duivels zijn geworden. In deze angst en vrees zullen ze zwak worden en smekend tot God roepen. Dan zullen ze Zijn genade duidelijk gewaarworden. Een vast vertrouwen en vrede zal hen vervullen en elke zwakheid zal voorbij zijn. Ze voelen Zijn aanwezigheid en geven zich vol vertrouwen over in de handen van God. Alleen de roep in geest en in waarheid is voldoende om de schenking van Gods genaden in de eindtijd te kunnen ondervinden. En vanaf dat moment gaan de mensen gemakkelijker hun weg, omdat ze voelen dat ze niet meer alleen gaan.

God te willen onderkennen en op Hem aan te sturen, maakt de mens ook tot vruchtgebruiker van de goddelijke genade. Dan kan hij niet zwak meer zijn. Dan beschouwt hij alles met de ogen van een wetende en in zijn hart komt die rust die als vrede in God kan worden aangeduid. Want voortdurend is hij nu in de geest met God verbonden. Voortdurend voelt hij de Vader naast zich. Voortdurend bemerkt hij Zijn kracht en macht, en hij weet dat het naar het einde loopt, dat elke dag hem verlossing kan brengen uit aardse nood, dat hij door een wonder gered wordt. Hij weet dat het komen van de Heer in de wolken het einde van zijn

aardse nood betekent en hij verwacht het met een gelovig hart. Want zijn geloof heeft nu die kracht, die hem in staat stelt vol te houden en God trouw te blijven tot aan het einde.

Amen

BD.7821

9 februari 1961

God stelt vergrote genaden tegenover het werkzaam zijn van de tegenstander

De macht van de tegenstander is groot in de eindtijd, maar alleen omdat u mensen zelf hem deze macht verleent. Zijn aanhang - dus al het geestelijke dat nog niet verlost als mens over de aarde gaat - bekrachtigt deze macht zelf, zodra het in zijn wil werkzaam is, zodra het zich laat beïnvloeden door hem die alleen in de tijd als mens op diens ziel zijn invloed kan uitoefenen. Zodra de mens hem echter weerstand biedt, bezit hij ook geen macht over deze. Want geestelijke dwang is voor hem onmogelijk, daar het om de vrije beslissing van de wil van de mens gaat. U zult dus nooit kunnen zeggen door de tegenstander van God overweldigd te zijn tegen uw wil. Maar laat u zich door hem beïnvloeden en misbruiken om slecht werkzaam te zijn, dan is dit uw vrije wil. U versterkt hem dus in zijn macht.

En dat openbaart zich steeds meer, hoe dichterbij het einde is. U verweert zich niet tegen zijn invloed. U bent steeds bereid aan zijn aandringen toe te geven en u versterkt daarom zijn macht die hij nu op de meest schandelijke wijze gebruikt, doordat hij steeds meer de mensen van het geloof in God probeert af te brengen, doordat hij de mensen aanzet tot de meest schandelijke daden. En de mens verweert zich niet - en zou het toch kunnen doen wanneer hij maar Jezus Christus zou willen aanroepen om hulp tegen hem. Een dergelijke roep zal nooit tevergeefs zijn. De mens zal kracht ontvangen om weerstand te bieden. Hij zal het kwade onderkennen dat hem omlaag wil trekken. Hij zal weerstand bieden en hij zal zich steeds meer op God richten als hij eenmaal deze poging heeft gedaan om vrij te worden van de tegenstander.

Maar slechts weinig mensen zoeken hulp bij Jezus Christus. Slechts weinigen herkennen het spel van de tegenstander en proberen het te verhinderen. Hij heeft het overwicht. De mensen zijn meestal zijn prooi geworden en daarom wordt de afval van God, de afval van het geloof in Jezus Christus als de goddelijke Verlosser, steeds groter en duidelijker. Want het is het eigenlijke doel van de

tegenstander, de mensen elk geloof te ontnemen. En zijn vergroot werkzaam zijn in de eindtijd is de reden dat ook God vergrote genaden over de mensen uitstort, om diegenen te hulp te komen, die zich niet aan de tegenstander willen overgeven, doch erg in het nauw worden gebracht. Dezen worden genaden en nog eens genaden toegestuurd. Er wordt hun kracht toegezonden om weerstand te bieden en God Zelf staat hen terzijde, zodat ze niet hoeven te bezwijken. Daarom spreekt God de mensen ook aan. Hij laat hun opnieuw Zijn Woord toekomen. Hij spreekt door de mond van een dienaar tot hen en Hij geeft hun buitengewone kracht door het toesturen van Zijn Woord. En zo **kan** ieder mens die het maar serieus wil, zich vrij maken van de macht van de tegenstander. Want de wil van de mens is doorslaggevend. De wil alleen beknut de macht van de tegenstander of versterkt ze, en de wil van de mens is vrij.

Maar de mens moet ook de kracht vragen om weerstand te bieden, om daardoor uitdrukking te geven aan zijn wil die op God gericht is. Hij moet de verbinding zoeken met Jezus Christus en in deze relatie blijven, omdat hij dan ook is verbonden met God Zelf, die Zich in Jezus Christus heeft belichaamd. Want God en Jezus Christus is Eén. En zodra u mensen daar maar in gelooft, zult u ook voortdurend om kracht vragen en nooit uitgeleverd zijn aan de verderfelijke wil van de tegenstander. Want Jezus Christus die u nu erkent, heeft hem overwonnen. En voor Zijn macht moet hij wijken. En hij zal ook van u moeten afzien zodra u zich aan Jezus Christus vasthoudt, want staat u aan diens kant, dan heeft de tegenstander u ook onherroepelijk verloren aan Hem. Dan strijdt God Zelf aan uw zijde en u zult overwinnaar zijn en hem niet meer hoeven te vrezen. Hij zal u opgeven, omdat hij vlucht voor God en Zijn licht.

Amen

BD.4715

16 augustus 1949

Een buitengewone genadegave verplicht tot het doorgeven ervan

De genade, goddelijk te worden onderricht, wordt niet willekeurig aan een mens gegeven, maar vereist steeds tevoren de wil deze geestelijke onderrichting te gebruiken, beantwoordend aan het doel ervan. Dus moeten de onderrichtingen - dat wil zeggen het daardoor verkregen weten - steeds worden doorgegeven, opdat ook de medemensen de zegen ontvangen, van wat van boven een mens wordt aangeboden. Dan wordt dus de genade ook werkzaam bij de mens. Dan zal zijn ziel rijp worden. Daarom is dus enerzijds de ontvanger van geestelijke boodschappen in buitengewone mate begenadigd, maar er bestaat voor hem een

verplichting die hij absoluut moet nakomen, daar anders de genade Gods bij hem zonder uitwerking blijft.

En zo moet in alle richtingen aan dit van God ontvangen weten bekendheid worden gegeven. Het moet worden verspreid. Het moet langs alle deuren worden gebracht en aangeboden, maar het staat de mensen vrij of de boden met vreugde worden ontvangen en aangehoord, want elke uitwerking van genade vereist vrije wil. Maar doen de dragers van de waarheid hun best het goddelijk Woord door te geven, dan zullen vele deuren worden geopend. Vele harten zullen gewillig en in staat zijn om het op te nemen. Velen mogen dus eveneens aan de genadegave deelhebben en de zielen zullen rijp worden. Wie actief wil werken voor het rijk Gods, zal steeds een arbeidsveld vinden. En nu moet hij zich de onverdiende genadegave die hem ten deel gevallen is, ook waardig tonen. Hij moet overal spreken en van het goddelijk werkzaam zijn melding maken. Hij moet Zijn Woord overbrengen aan al diegenen die gewillig zijn God aan te horen en toch niet in staat zijn Hem rechtstreeks te horen. En het levende Water zal allen die hongerig en dorstig zijn, verkwikken en laven.

Herken zo eerst uw taak. Geloof dat ze belangrijk en veelzeggend is en dat u daarom deze taak voorrang zult moeten geven boven de aardse taken. Geloof dat u geleid wordt en dat alles u zodanig treft en beweegt, zoals het nodig is voor uw geestelijke arbeid. Geloof dat God steeds dicht bij u is en uw wegen leidt, dat Hij Zelf de mensen samenbrengt die samen moeten werken of samen rijp moeten worden en beschouw niets als toeval. Het is allemaal Gods beschikking, bepaald sinds eeuwigheid, omdat het sinds eeuwigheid zo en niet anders dan als goed is ingezien. En al schijnt het u nog zo onwerkelijk toe, het geestelijke is het enige werkelijke, terwijl al het aards wereldse slechts schijn is, die verbleekt als God het wil, die niets duurzaam laat zien en kan voortbrengen, als niet het geestelijke begint te stralen en levenverwekkend werkt.

Wie ervoor bestemd is voor het geestelijke rijk werkzaam te zijn, diens weg zal steeds maar naar het doel leiden, dat verlossing van dwalende zielen heet. Alles zal zich in zijn leven zo afspelen, dat de medemensen gelegenheid is geboden een blik te werpen op de waarheid en dat ze worden gewezen op hun taak op aarde: zichzelf door de liefde te verlossen. Wie daarom in deze zin actief is, dat hij de mensen helpt om verlost te worden, die zal als goede en vlijtige arbeider in de wijngaard van de Heer ook Zijn Zegen ontvangen, nu en eens in het geestelijke rijk.

Amen

BD.2136

1 november 1941

“De mens is tot niets in staat zonder goddelijke genade” - Gevaar

Van het gebrek aan kracht wordt de mens zich bewust zodra hij gelovig is. Want dan ziet hij zichzelf als een zwak schepsel zonder de genade Gods. Bijgevolg hoeft een gelovig mens de eigen zwakheid niet speciaal te worden voorgehouden, want hij zal zichzelf zelden in staat achten uit eigen kracht bij God te kunnen komen. De gelovige mens ziet in God het meest verheven en meest volmaakte Wezen en is zich bewust van zijn geringheid en zwakte. Hij zal dus steeds de kracht voor zijn aardse levenswandel, voor zijn klim omhoog, van God afsmecken. Hij zal God om genade vragen, omdat hij weet dat hij zonder de goddelijke genade niet opwaarts kan gaan.

Ontbreekt het de mens echter aan geloof, dan beschouwt hij zich niet als een krachteloos schepsel. Hij is er veeleer vast van overtuigd, dat het aan hem alleen ligt datgene te bereiken wat hij zich voorneemt, hetzij aards of geestelijk succes. Meestal streeft hij alleen aards resultaat na en geestelijk streven vindt hij onbelangrijk. Maar voor hem is het een direct gevaar als een geestelijk resultaat alleen met het schenken van genaden wordt gemotiveerd. Want daar hij zichzelf als krachtig beschouwt, heeft hij geen twijfel, dat hij niet in staat zou zijn zich naar Gods wil te vormen. En daarom maakt hij zijn geestelijk rijper worden ervan afhankelijk of God hem uitverkiest, dat wil zeggen hem Zijn genade doet toekomen, dus hem heeft voorbestemd om zalig te worden. En bijgevolg schakelt hij zijn vrije wil uit, die hem toelaat te bidden om genade. Hij heeft geen diep geloof en kan en wil daarom deze leerstelling niet geloven, wanneer hem zijn krachteloosheid wordt voorgehouden. Maar van de andere kant wacht hij op de goddelijke genade, die hem zonder zijn toedoen vastpakt als dit goddelijke wil is.

Het juiste geloof laat de mens op de juiste manier bidden, vol deemoed en overgave aan de wil van God. Maar steeds is het zijn eigen wil die hem aanzet om te bidden, terwijl de ongelovige mens zelf niet actief wordt, doch wacht op datgene waarvoor hij zou moeten bidden, dat wil zeggen wat hij zou moeten vragen aan God. En deze instelling kan het gevolg ervan zijn dat de mens wordt geleerd dat hij tot niets in staat is zonder de gift van goddelijke genade. En daarom doet hij ook niets om deze genade waardig te worden.

De leer dat de mens uit eigen kracht tot niets in staat is, brengt hem niet tot het vragen om toezending van kracht, integendeel, ze brengt hem ertoe om passief te wachten. En daarom is het beter, hem alleen de zwakheid van wil voor te houden, opdat hij zijn best doet deze zwakheid op te heffen en nu in het gebed om versterking van zijn wil worstelt. Want de kracht kan hem door God worden

gegeven. Maar de wil kan niet onder dwang tot activiteit worden aangezet. Hij moet uit eigen aandrang op God aansturen, dan wordt hem ook de goddelijke genade toegestuurd en ziet hij zijn zwakheid in tegenover de eeuwige Godheid.

Amen

BD.1807

12 februari 1941

Om goddelijke genade moet worden gebeden - Niet willekeurig - Predestinatie

Wie zich tot Mij voelt aangetrokken, wie in elke nood en droefenis naar Mij vlucht, diens verzoeken wil Ik verhoren. Want hij erkent Mij als zijn Vader en zijn smeken is kinderlijk en vol vertrouwen. En steeds is de Vader bereid de nood van zijn kinderen te verminderen. En zo wil Ik u ook redden en u vrede geven. Het is alleen ter wille van uw ziel nodig, dat u in een benarde toestand komt, opdat u Mij zult zoeken en uw hart de roep naar Mij opzendt. Want alleen het leed brengt u dichter bij Mij. Maar u bent nooit verlaten, als u Mij maar niet opgeeft, als u zich niet van Mij afwendt. Vertrouw daarom altijd op Mijn Liefde tot u hulp krijgt.

Het is nooit de eigen verdienste van de mens als hij opwaarts klimt. Integendeel, dit wordt door Gods genade bewerkstelligd. Maar de mens mag zich niet ervan weerhouden om aan zichzelf te werken. Hij mag nooit denken dat hij nu niets daarvoor hoeft te doen en alleen op de genade van God hoeft te vertrouwen. Hij zal alleen dan de genade Gods waardig worden gekeurd, wanneer hij door zijn daden, door zijn gedrag, zijn denken en handelen, het bewijs levert, dat hij opwaarts **wil**. Deze wil, die hem nu in het gebed de hulp van God doet afsmeaken, levert hem nu de genade op die weer de vervolmaking van zijn ziel tot gevolg heeft.

De goddelijke genade is dus in geen geval een geschenk van God dat de mens willekeurig wordt toegestuurd, waarmee dus de ene mens wordt bedacht, terwijl de andere mens gebrek zou moeten lijden. Nee, de goddelijke genade staat ieder mens onmetelijk ter beschikking. Er zal geen mens tevergeefs de genade Gods afsmeaken. Maar nooit kan ze de mens worden overgebracht, zonder dat ze wordt gevraagd. En daarom zal de enige verdienste van de mens daarin bestaan, dat hij zich steeds weer in gebed tot de hemelse Vader wendt en deemoedig om diens genade vraagt. Al het overige bewerkstelligt dan de Liefde Gods Zelf bij een

mens, die dus zijn wil aan God offerde en bewust een beroep doet op de toevoer van Gods kracht.

En daarom is het onjuist aan te nemen dat God naar believen de mens Zijn genade doet toekomen. Dit zou een daad van de grootste onrechtvaardigheid zijn, want dan zouden steeds alleen maar die mensen zalig kunnen worden, die door goddelijke genade waren uitverkoren. Dan zou dus het bewuste streven naar volmaaktheid elke zin verliezen, want begrijpelijkerwijs zou daarbij de vraag kunnen worden opgeworpen: “Hoor ik bij diegenen die God heeft uitverkoren voor het eeuwige rijk?”

Een dergelijke opvatting zou ertoe moeten leiden dat de mens de arbeid aan zijn ziel nalaat en steeds alleen de tegenwerping zou willen doen gelden, dat alleen de goddelijke genade hem vrij zou kunnen maken, maar deze niet kan worden verkregen. Integendeel, de mens zou in rust en geduld moeten wachten tot de genade Gods hem toestroomt. En als dat niet het geval is, zou hij voor eeuwig verloren moeten gaan. Wie deze zienswijze heeft is in een vreselijke geestelijke gemoedsgesteldheid. Hij moet twifelen aan de Liefde van God, aan Zijn goedheid en barmhartigheid. Verder zou hij zijn leven op aarde als nutteloos moeten beschouwen, als de genade Gods hem niet is beschoren. En toch heeft de mens het zelf in de hand, zich onbeperkt van de goddelijke genade te bedienen.

Het staat ieder mens vrij, zo vaak hij wil, tot God te komen, dat wil zeggen: in gebed al datgene te vragen wat gewoonlijk genade wordt genoemd. Hoe inniger het mensenkind erom vraagt, des te rijker bedenkt God het. En nu pas kan het zo op aarde wandelen, zoals het God welgevallig is. Zijn levenswandel is dan dus niet meer zijn eigen verdienste, maar dat hij deze zo kan leiden zoals hij nu doet, is nu het werkzaam zijn van de goddelijke genade. Vragen kan ieder mens, dus hij zal ook in overeenstemming met zijn gebed ontvangen. Hij zal met de genade Gods worden bedacht en nu succesvol de weg omhoog afleggen.

Amen

BD.3714

15 maart 1946

Gebod om genade en kracht

Als u zich innig tot Mij wendt om het toezenden van kracht en genade, ontvangt u deze ook onbeperkt, al is dit soms niet onmiddellijk duidelijk zichtbaar omdat genade en kracht meer de ziel beroeren dan het lichaam. De mens als zodanig kan

nog aan kwellingen zijn blootgesteld, die de ziel echter niet zo onaangenaam ondergaat, zodat de mens ook in de grootste nood rustig en bezonnen blijft, omdat zijn ziel sterk is en de lichamelijke tegenspoed toch overwonnen moet worden. Dus neem Ik deze niet steeds van hem af, maar geef hem de kracht te dragen wat Ik hem opleg. En hij zal niets zo zwaar ervaren als een mens zonder geloof, die het toezenden van Mijn kracht niet verlangt of afsmeekt. Niet de tegenspoed zelf maakt de grootte ervan uit, veeleer de toestand van de mens, die - als hij zonder kracht is - elke nood dubbel voelt.

Mijn genade en kracht staan u mensen echter voortdurend ter beschikking. En als u zich ervan bedient, zal ook het zwaarste bestaan op aarde draaglijk voor u zijn en steeds tot voordeel van uw ziel. Want haar omhulling wordt langzaam opgelost, wat bewerkstelligd wordt door Mijn kracht en genade. Want zodra de mens zich bij Mij aansluit, zodra hij zich met Mij verbindt door zijn gebed om kracht en genade, kan Ik Zelf Me tegenover hem uiten in de vorm van toezending van kracht. En in dezelfde mate als Ik werkzaam kan zijn aan zijn ziel, vermindert zijn streven naar de materie.

Want de kracht van Mijn genade drijft de ziel de Geest in zich tegemoet en weg van materiële goederen. En daarin doen zich Mijn genade en kracht gevoelen, dat ze de mens innerlijk stabiliseren, hem van de buitenwereld losmaken en hij contact zoekt met de Geest in zich en dus geestelijke vooruitgang boekt als hij met Mijn ondersteuning, door het toezenden van genade en kracht, tegen de aardse nood wil ingaan.

Nooit blijft een dergelijk verzoek onvervuld, nooit vertrekt een mens met lege handen die Mij met dit verzoek nadert. En hij zal ook steeds beseffen hoeveel krachtiger hij is na 'n innig gebed tot Mij, ofschoon de aardse nood nog niet is opgeheven. Maar deze heeft enerzijds tot doel dat de mens zijn zwakheid en krachteloosheid inziet en zich tot diegene wendt, die ze kan opheffen, terwijl die echter anderzijds ook het geloof versterken moet wanneer er duidelijk zichtbaar hulp komt nadat Ik innig ben aangeroepen.

Een ziel die naar Mij streeft, trekt steeds geestelijk voordeel uit de nood van het lichaam, omdat ze steeds naar Mij snelt en elk innig gebed haar kracht en genade oplevert, die al naar gelang van haar staat van rijpheid zich nu doen gevoelen, zichtbaar en voelbaar ook voor het lichaam of alleen merkbaar voor de ziel, zoals Mijn Wijsheid en Mijn Liefde het voor doeltreffend houden. Maar Ik laat niemand zonder kracht die haar van Mij afsmeekt, want elk verzoek om geestelijk goed verhoor Ik, en, als het u tot zegen strekt, ook de vragen om aardse hulp. En zo zult u Mij ook in de grootste nood kunnen gewaarworden. U zult niet moedeloos of vreesachtig hoeven te zijn, als u zich vol vertrouwen aan Mijn

Liefde en genade overgeeft, als u beroep wilt doen op Mijn kracht en dit door innige samenspraak met Mij laat zien.

Ik ken al uw noden, zwakheden en twijfels, maar Ik wil dat u zich daarvan ontdoet in het gebed tot Mij, opdat u ook gewaar wordt wanneer ze door Mijn Liefde, door het schenken van Mijn kracht en genade worden opgeheven, opdat u Mij leert herkennen in alles wat u raakt. Want door de nood spreek Ik tot u, zoals Ik Me ook bekend maak door de hulp. En als u innig met Mij verbonden blijft, zal geen nood u schrik aanjagen, al lijkt ze nog zo groot, omdat elke hoeveelheid kracht u ter beschikking staat door Mijn Liefde. Ik draag zorg voor u tot aan het einde van uw leven, lichamenlijk en geestelijk, en als u hier zonder te twijfelen aan gelooft, zal elke vrees tegenover een grote nood van u afvallen, want u zult haar te allen tijde te boven komen met Mijn genade en Mijn kracht.

Amen

BD.4956

25 augustus 1950

Het afwijzen van de genadegave van God - Duisternis

De genade van God mag niet worden afgewezen. Overweeg deze woorden en dan zult u begrijpen dat de mensen door leed en ellende heen moeten gaan om over een andere weg bij het doel te komen, dat ze zonder moeite zouden kunnen bereiken door gebruik te maken van Mijn genade. Ik worstel om elke ziel, Ik wil niet dat ze verloren gaat en daarom kom Ik haar met Mijn genade steeds weer tegemoet. Ik wil haar helpen haar doel te bereiken, omdat Ik weet dat ze alleen te zwak is serieus haar doel na te streven om zich te verlossen. Waar haar dus daartoe de kracht ontbreekt, geeft Mijn Liefde haar bovenmatig veel genade en ze hoeft alleen maar zich zonder weerstand aan de werking van Mijn genade over te geven, ze hoeft alleen maar zich aan te laten trekken door Mijn Liefde en dus de genadegave te gebruiken. En ze zal gered zijn voor eeuwig.

Doch in hun blindheid zien de mensen Mijn Liefde niet en wijzen daarom ook Mijn genade af. Toch heb Ik nog erbarmen met hen en houd rekening met hun staat van duisternis, want Ik verwerp de mensen niet, alleen bevrijden ze zichzelf niet uit de boeien van de satan, die hetzelfde zijn als de verdoemenis, omdat ze een totale verwijdering van God betekenen. Ik heb erbarmen met de blinde en onwetende mensen en zet hen steeds weer de voet dwars. Ze wijzen Mij en Mijn genadegave wel af, maar het mankeert hen aan het inzicht in datgene wat ze

doen, en daarom verstoot Ik hen niet, integendeel, Ik tracht ze aanhoudend te winnen.

Maar wie Mijn genade afslaat, haar echter heeft ingezien als genade, die zondigt tegen Mijn Liefde en heeft geen erbarmen te verwachten. Ook hem kom Ik steeds weer naderbij, maar veel moeilijker te herkennen dan eerst, omdat Ik met smartelijke middelen zijn hart tracht te verzachten en hij Mij in zulke middelen slechts moeilijk kan herkennen. Ook het leed is een genadegave, omdat het de mens naar Mij moet leiden, als hij de weg alleen niet vindt of geen lust heeft hem te gaan. En zo zult u ook begrijpen dat een kostbare gave van Mij uit niet tweemaal wordt aangeboden aan de mens die haar afwijst en die toch het inzicht had, dus haar waarde heel goed weet te schatten. Hij zal zich moeten verantwoorden, beantwoordend aan de genade die hij heeft afgeslagen. Hij zal echter ook in duisternis verkeren, omdat het licht dat Ik hem aanbood, is gedoofd door eigen schuld en nu de duisternis veel dieper is dan voorheen.

Ik stuur het licht van de hemel omlaag naar de aarde en wie door zijn straal wordt aangeraakt, kan zijn innerlijk verlichten en de geestelijke duisternis verjagen. Het is een onmetelijk genadegeschenk dat Ik uitdeel op aarde en Mijn Wijsheid kan waarlijk zien wie de hoeder van dit licht kan zijn. Maar nooit is Mijn Wil bepalend dat de mens dit goddelijke licht in zich opneemt en zichzelf daardoor helderheid verschaft. Maar dat hij het als licht uit de hemel kan herkennen, wanneer hij het zien wil, is de uitwerking van deze genadegave die zich bij ieder mens openbaart die er serieus naar streeft naar Mij te komen en dus alle middelen gebruikt die Mijn Liefde hem aanbiedt.

En zo kan dus de onwetendheid niet als excuus naar voren worden gebracht, wanneer de mens zich moet verantwoorden voor zijn goed of verkeerd gebruikte wil. Veeleer zal de weerstand van de wil tegen Mijn Liefde en erbarmen duidelijk aan het licht komen en dus ook zijn toebehoren aan Mijn tegenstander, die van beneden net zo op de mensen inwerkt en hen ertoe aanzet Mijn genadegave af te wijzen.

De mens is vrij, hij wordt noch van boven, noch van beneden, gedwongen waar het om de geestelijke ontwikkeling van de ziel gaat. En zo wordt hem ook een genadegave nooit opgedrongen waarnaar hij zijn handen niet verlangend uitstrekt. Maar of ze hem ooit op aarde opnieuw wordt aangeboden is onzeker, want alleen een berouwvolle ziel die er Mij innig om vraagt, kan weer door de straling van licht worden aangeraakt. Maar wie eenmaal Mijn genade afwijst, komt in de diepste duisternis terecht en zal elk licht schuwen, omdat de vorst der duisternis hem naar beneden trekt en hij zich zonder weerstand te bieden, overgeeft aan diens macht en kracht.

Amen

BD.8752

13 februari 1964

Gelukzaligheid uit genaden

Waarlijk, u zult alleen vanuit genaden zalig kunnen worden. Begrijp, dat u allen vrijwillig de dood had gekozen, toen u Mij uw liefde opzegde, toen u van Mij bent afgevallen en daardoor zondigde tegen Mij en in de diepte bent gevallen. Deze afval van Mij heeft eens plaatsgevonden, daar u anders niet op deze aarde rondging, want uw bestaan als mens is pas het gevolg van die vroegere afval van Mij. U zelf wees dus Mij en Mijn Liefde af. En deze zonde drukt zo zwaar op u dat u ze zelf nooit zult kunnen aflossen, dat daarom Jezus Christus naar de aarde kwam en het verlossingswerk aan het kruis voor u heeft volbracht, dat uw oerschuld teniet deed.

Maar u bent oorspronkelijk uit Mijn Liefde voortgekomen en deze Liefde laat u ook niet meer los. Deze Liefde schenkt zich onafgebroken aan u. Ze doet alles om u weer naar haar terug te trekken en op grond van uw grote zondesschuld is daarom elk werk van Liefde bij u een “genade”, een onverdiend geschenk dat Ik u doe toekomen om u weer te helpen gelukzalig te worden.

Alleen uit genade zult u zalig kunnen worden. Want alles moet van Mij uit gebeuren, omdat u zelf geheel krachteloos bent en niet meer in staat u uit de diepte te verheffen, waarin u zichzelf hebt gestort. Ik moet u kracht doen toekomen en Ik moet u aanhoudend omhoog trekken, naar boven. Hoewel Ik u zou moeten straffen, laat Ik genade gelden. Hoewel Ik u zou moeten opgeven schenk Ik Me aan u, ofschoon u het zelf niet verdient.

Dat dus is onder genade te verstaan, dat u niet gerechtigd bent te eisen, daar u voor uzelf alles hebt verspeeld door uw afval van Mij, maar dat Ik u aanhoudend vrijwillig geef, dat Ik geen acht sla op uw grote schuld en u toch bedenk met Mijn Liefde. Alleen kan Ik u niet de gelukzaligheid schenken, want deze zult u zelf moeten verwerven, doordat u nu ook Mijn wil vervult, doordat u Mijn geboden onderhoudt die liefde van u verlangen voor Mij en voor de naaste. Maar dat u dit zult kunnen, ook dit is een genadegeschenk van Mij, omdat Ik u op elke manier kracht geef.

Alle genadeschenken zult u echter vrijwillig moeten aannemen en gebruiken. Want ofschoon de mate van genade overgroot is, wordt u toch niet gedwongen ze

aan te nemen. Integendeel, dat wordt alleen door uw vrije wil bepaald, die Ik niet kan sturen en zal sturen, omdat dit indruist tegen de wet van de eeuwige ordening, omdat dit Mijn volmaaktheid in twijfel trekt. En Ik kan niets anders dan iets volmaakts scheppen en bij volmaaktheid hoort ook de vrije wil. En omdat u zelf door uw afval van Mij uit de volmaaktheid bent gestapt, omdat u uw wezen geheel veranderde, kan alleen nog Mijn nooit eindigende Liefde u redden, doordat ze u met genaden overstelpt, maar die ieder mens ter beschikking staan, alleen niet door alle mensen gelijk worden benut.

En wanneer u nu gelooft dat Ik Zelf de graad of het tijdstip van uw gelukzaligheid zal bepalen, dan denkt u verkeerd. Want Mijn gelukzaligheid bestaat juist daarin, dat u vrijwillig naar Mij terugkeert, dat u Mijn Liefde beantwoordt die Ik u geef, dat u uw wezen weer zelf verandert, terug in uw oerwezen, toen Mijn Liefde u voortdurend kon doorstralen. Ik heb waarlijk te allen tijde de macht u ineens weer volmaakt te maken, maar daar zie Ik noch liefde, noch wijsheid, noch gelukzaligheid in.

Het is Mijn doel ware kinderen te hebben, die door de liefde voor de Vader worden aangespoord, die Mij een hart schenken dat vervuld is van liefde en vurig verlangen naar de vereniging met Mij. Maar door uw zondeval van weleer zou u dit laatste doel nooit bereiken, wanneer Ik u niet genade op genade zou doen toekomen, wanneer Ik niet steeds weer Mezelf aan u zou schenken. U zult daarom alleen uit genaden zalig kunnen worden. Maar u zult deze genaden ook vrijwillig moeten benutten. En daarom is de graad van liefde en rijpheid van de mensen zo verschillend, ofschoon in de mate van genade niemand wordt beknot. Maar van het aannemen van de genaden hangt het af, of ze ook doeltreffend bij u kunnen zijn.

Zonder genade echter, zonder Mijn liefdevolle hulp, zou u helemaal niet in staat zijn de weg van de terugkeer naar Mij te gaan. En al zou u eeuwigheden op de aarde leven - zolang u Mij en Mijn Liefde weerstaat, doet u ook geen beroep op Mijn genaden, en zolang blijft u ook van Mij verwijderd. U veroordeelt uzelf, want u scheidt zich elk lot zelf: gelukzaligheid of diepe ellende. U zult pas dan definitief naar Mij terugkeren, wanneer u zich door Mijn genade en liefde laat vastpakken, geen weerstand meer biedt en nu ook zelf Mijn liefde beantwoordt, die ons dan ook zal verbinden tot in eeuwigheid.

Amen

BD.7230

14 december 1958

Het benutten van de genaden

U zult uit Mijn overvloed genade na genade mogen nemen. Zo luidt Mijn belofte die Ik ook zal vervullen in overeenstemming met Mijn gezegde. En zolang u mensen op aarde vertoeft, hebt u hulp nodig om uw doel te bereiken, terug te keren naar uw vaderhuis. Hulpeloos en verlaten zou u zijn zonder Mij, want krachteloos en hulpeloos zou u aan de weg staan en u niet in staat voelen de weg omhoog af te leggen, omdat u noch de weg zou kunnen herkennen, noch de kracht opbrengen opwaarts te klimmen. Want de weg naar het vaderhuis voert alleen opwaarts en gaat steil omhoog en hij is moeilijk begaanbaar, wanneer hij zonder hulp zou moeten worden afgelegd. De hulp staat u steeds ter beschikking, omdat Ik u liefheb en vurig verlang naar uw terugkeer naar Mij.

En daarom stort Ik genaden op genaden over u mensen uit. En u hoeft er alleen maar gebruik van te maken om nu zonder moeite de weg omhoog te kunnen afleggen. Ik help u waar dit maar mogelijk is en Ik bied u Mijn hulp aan zonder een verdere tegenprestatie van u te verlangen dan alleen die ene: de hulp aan te nemen. Want dat moet uw vrije wil volbrengen. U zult zelf Mij moeten willen bereiken en daarom ook Mijn hand vastpakken, wanneer die zich u aanbiedt. En dat is “het ten volle benutten van de genadegave” die Ik u doe toekomen.

Elke dag opnieuw richt Ik Me met Mijn genadegaven tot u. Elke dag kunt u Mijn Woord vernemen. U kunt het horen of lezen, u kunt het rechtstreeks van Mij vernemen, maar steeds vereist het uw eigen wil Mij Zelf te horen in het Woord. Het vraagt een openen van oor en hart, opdat het in u kan weerklinken. Pas dan maakt u ook gebruik van de genadegave, Mijn Woord, en wordt het bij u werkzaam. Door Mijn Woord nu probeer Ik u licht te brengen. En wil het licht in u stralen, wil het uw geest verlichten, dan zult u het in uw hart moeten overwegen, met het verstand overdenken en willen dat het u zegen mag brengen. En weer maakt u goed gebruik van de genadegave.

U zult verder het Woord moeten naleven, dus doen wat Ik door het Woord van u verlang, waarvoor hart en verstand tevoren hun standpunt innamen. Dan bent u niet alleen aanhoorders, maar uitvoerders van Mijn Woord en weer hebt u de genadegave werkzaam laten worden. Want het handelen naar Mijn Woord zal steeds een helderder licht in u laten opvlammen. De vlam zal zich uitbreiden en u zult zich in een volheid van genaden bevinden, die u de terugweg naar het vaderhuis heel gemakkelijk laat worden, omdat elke genade hulp is, u door Mij Zelf aangeboden, opdat u zonder moeite de weg aflegt naar Mij, en Ik verlang vurig naar uw terugkeer.

En wanneer Ik naar u verlang, dan is het ook helemaal vanzelfsprekend dat Ik alles doe om Mijn kinderen terug te winnen. En daar Ik dit uit Liefde doe voor u, Mijn schepselen, zijn het allemaal genaden. Want het is niet uw verdienste, maar het zijn pure geschenken uit Liefde die u onverdiend toekomen. Genaden zijn hulpverleningen die u niet kunt claimen, omdat u zich eenmaal vrijwillig van Mij afkeerde en eigenlijk alle Liefde voor Mij had verspeeld.

Maar toch help Ik u, omdat Mijn Liefde oneindig is en u niet verloren wil laten gaan. Want u ging vrijwillig van Mij weg, maar Ik rust niet eerder dan dat u weer vrijwillig terugkeert in uw vaderhuis. En Ik bedenk u zo lang met genaden, tot ook u weer in liefde ontbrandt voor uw God en Vader van eeuwigheid, tot ook u naar Hem zult willen gaan en nu uw terugkeer ook verzekerd is door Mijn onafgebroken geschenken van Liefde, door genaden in onbeperkte mate.

Amen
